

انجيل مرقس

۱

يحيای تعمیددهنده زها آماده آدکو

۱ خبر خَش، درباره عیسی مسیح، پُس خدا اینا شروع آبه.

۲ هَمونَاکِه تِي کتابِ اِشعیایِ پیغامبرِ نوشته بُد که:

«بِین، ما گبل از تو کا صِدْم افرِستام،

آنا رَهْت آماده آدکو؛»

۳ «صدای یک نفر تِي بیابو که کال آکو:

”زه خداوندا آماده آکني!“

مَسیرِیاشا راست آکني!“»

۴ يحيایِ تعمیددهنده تِي بیابو ظاهر بو و شُ مردم اعلام آکه که اَسِي بَخشِدِه

گناهیَا توبه بکِنِت و عَسَل تعمید بگرت. ۵ هَمَه مردم منطقَه يهودِيه و هَمَه

مردم شهر اورشلیم، شُخَد اچِدِت و ا گناهیَاشو اعتراف شوآکه، و از دست

يحيی تِي رود اَرْدُن تعمید شوآگرت. ۶ يحيی جُمَه از پشم اشتر شُبار آکه و کمر بند

چرمی شُ گُمُرَش اَبَسْت، و مَبِگ و عَسَل صَحرو شَخَه. ۷ يحيی اعلام شِكِه و

شُگت: «کسی بعد از ما آدا که کدرتُش از ما بَشْتِئَه. ما حتی لیاگت اُمْنِي خام

آبام و باند چِتِنِياش واز آکِنَام. ۸ ما ا شما وَ هُو تعمید امدِد، ولی آنا وَ روح

کدوس خدا ا شما تعمید آد.»

تعمید عیسی

۹ تِي آن رازیا، عیسی از شهر ناصره که تِي منطقَه جلیل هاد، ام و تِي رود اَرْدُن

از دست یحیی تعمید اشگرت. ۱۰ وَخْتی عیسی از هُو دَر امّ، جِخُو اشدی که
آسیمونیا واز اَبَدت و روح خدا چُن کموتری لی آنا زیر امّ. ۱۱ واز آسیمو صدایی امّ
که: «تو پُسی عزیز مائِش، ما بُری از تو راضیام.»

عیسی امتحان آبه

۱۲ روح خدا جِخُو ا عیسی شُ بیابو بو. ۱۳ عیسی چهل راز تی بیابو هاد و
شیطون ا آنا امتحان شَکه. آنا خود حیوونِ وحشی هاد و فرشتتیا ا آنا خدمت
شوآکه.

شروع خدمت عیسی

۱۴ بعد از اِکه ا یحیی شُگرت، عیسی ا جلیل چو. آنا خبر خَش خدا رو اعلام
شَکه ۱۵ و شَگت: «وَخُنْش رَسِد و پادشاهین خدا نَزیکه. توبه بکنی و ا خبر
خَشا ایمون بیاری.»

اولین شاگردی عیسی

۱۶ وَخْتی عیسی از لَب دریاچَه جلیل رَد آبو، ا شَمعون و کاگی شمعون،
آندریاس اشدی که تور شُن تی هُو آست، آسی که مهیگیر هادِت. ۱۷ عیسی شُ
آنایا گت: «آزدمبالَه ما بلگی، و ما ا شما صیاد آدامیا آکنام.» ۱۸ آنایا جِخُو
توریاشو ول شَکه و آزدمبالَه عیسی چِدِت. ۱۹ عیسی وَخْتی هیلی جلوته چو، ا
دوتا کاک و اسمی یعکوب و یوحنا اشدی، که پُسی زیدی هادِت و تی کایکشو،
توریاشو نک شوآدَکه. ۲۰ جِخُو عیسی جار اشزادِت. آنایا هم ا باشو زیدی و ا
کارگریا تی کایک ول شَکه و آزدم عیسی چِدِت.

عیسی ا مردی که روح ناپاک اشاد شفا اشد

۲۱ آنایا ا شهر گفرناحوم چِدِت. وَخْتی رازِ شنبه مکدَس یهودنیا رسی، عیسی
جِخُو ا عبادتگاه چو و شروع ا تعلیم دَد اشَکه. ۲۲ مردم از تعلیم عیسی حُشکشو
اشزادستاد، آسی که وَ کدرت و اختیار شُ آنایا تعلیم آد، نه چُن معلمی تورات.
۲۳ م موگوا تی عبادتگاه آنایا، یک مردی هاد که روح ناپاک اشاد. آنا کال اشَکه:
۲۴ «آی عیسیای ناصری، تو چه گری خود آما آته؟ اندستیش که نابود مُبکنیش؟
آدانام تو که هِش! تا آن کدوسی خدائِش!» ۲۵ ولی عیسی شُ آنایا نهب د و
اشگت: «چُپ بزاد و از آن مردا دَر بدا!» ۲۶ م روح ناپاکا یک تَکون سختی شُ

آن مردا د و وصدای بلند کال اَشیکه و از آنا دَر اَم. ۲۷ هَمَه مردم اینا تعجب شُکِرْدِستاد که از هَمِدِگه شو اُپرسی: «ا چنه؟ یک تعلیم جدیده و کُدرت و اختیار! آنا حتی ا روجی ناپاک فرمو آد و آنا یا هم از آنا اطاعت ا کنت.» ۲۸ پ خیلی زود آواره عیسی تی گل جلیل ا شپیچی.

عیسی ا خلیا شفا آد

۲۹ عیسی تا از عبادتگاه دَر اَم، اَمَرَه یعکوب و یوحنا ا خونَه شَمعون و اَندریاس چو. ۳۰ مادرزان شَمعون تُوو اُشاد و ختستاد. آنا یا جُخو ا عیسی خبر شُد که حال آن زنا بَد. ۳۱ عیسی شُ وِر سِر چو و دستش ا شگرت و بلند شا که. تُووم زنا گنت بو و از آنا یا پذیرایی ا شیکه.

۳۲ موگه شوم وختی که آفتو چو، ا هَمَه کِسی که مریض هادِت و دیو شهاد، شُنخِد عیسی ائو. ۳۳ هَمَه مردم شهر جلوو دَر جمع اَبْدِستادِت! ۳۴ عیسی ا بُری از مریضی که مَرَضی مختلف شهاد، شفا اشد و بُری دیو هم از آدامیا شُدَر کِه، آنا ا شناهشت دیویا حرفی بَزِنِت، اسی که آنا یا ا عیسی شو ا شناخت.

عیسی تی جلیل تعلیم آد

۳۵ صبح شَفک که هوا هَنو تاریک هاد، عیسی آپابو و از خونَه دَر چو. ا جی خلوتی چو و آنکا دعا ا شیکه. ۳۶ شَمعون و کِسی که شَمَرَه هادِت، اَزْدَم عیسی گِشِتِت. ۳۷ وختی ا عیسی شُناجو، شُن آنا گت: «هَمَه تَزْدَم گِشِتائِت!» ۳۸ عیسی شُ آنا یا گت: «بَلگی ا شهری دورو بَر اچم تا ما آنکا هم تعلیم هاتام، اسی که و خاطر هَم ا ندِستام.» ۳۹ پ عیسی ا ره ا فته و تی گل جلیل، تی عبادتگاهی آنا یا تعلیم شُد و ا دیویا از آدامیا شُدَر ا که.

عیسی ا یک جُدامی شفا آد

۴۰ یک مردی که جُدام اُشاد حِد عیسی اَم، زانو ا شزاد و و التماس شُ آنا گت: «اگه ا تَبِیَه، تَشابه شفا مائش.» ۴۱ عیسی دلش و حال آنا سَت، دستش دراز ا شیکه و شُ لی اَن مردا نه و ا شگت: «مَنِه، شفا بگر!» ۴۲ آن مردا جُخو جُدامش به ابو و شفا ا شگرت. ۴۳ عیسی جُخو ا آنا ا شفِرِست و بُری شُ آنا سفارش کِه ۴۴ و ا شگت: «خواسِت به دربارَه ا کضیه و ا کسی چی نِگائِش. ولی اچا و خوتا ا کاهن معبد نِشو هاد و و خاطر ا که شفا ا تگرتَه، گربونن مخصوص شفا، که موسی پیغامبر حُکم ا شکرِد، تَکدیم بکو ت ا آنا یا ثابت بیه که تو شفا

اُنْگِرْتِه». ^{۴۵} ولی آن مردا در چو، و مَجا دربارَه اِ کَضِيَه‌وا حرف اُشزاد و خَبْرش پخش اُشکِه، اوناکِه عیسی دِگِه اُشْنِشَابو راحت اُ داخل شهر اُچِه، بلکه جَئِي پَرْتِ در از شهر اَدَمود. و مردم از مَجا حَد عیسی اَدانِدْت.

۲

عیسی اُیک فلج شفا اَد

۱ بعد از چند راز، وختی عیسی اُ شهر کَفَرناحوم اِگِشت، مردم باخبر بُدْت که انا خوئنه. ^۲ خیلِیا اَنکا جمع اَبْدْت، اوناکِه حتی جلوو در هم جا نِهَاد، و عیسی کلوم خدا رو شُ اَنایا تعلیم اَد. ^۳ تِي اِ موگوا، مُشتی از رَه رَسِدْت که اُیک فلجی چهار نفری، حِدِ عیسی شُدائو. ^۴ ولی وَخاطر جمعیت، شُنْشَابو اُ عیسی نَزیک اَبْت، پَ سَکَفِ وِر سِرِ عیسی شُناسِه. وَختی سَکفا واز شُناکِه، مِ فُلجا خود لیافی که شُلُو خِتِستاد، شُن زير فِرِست. ^۵ وَختی عیسی ایمون اَنایا اُشدی، شُ مِ فُلجا گت: «اِی پُس، گناهیات بَخِشِد بو.» ^۶ مُشتی از معلی تورات که اَنکا اَداسْتادْت، تِي دِلْشو شوَاگت: ^۷ «اَسِی چه اِ مردا اِینا حرف رَتا، اِ کُفر گتا. که غیر از خودِ خدا شَسابِه گناهیَه‌وا بَخِشِه؟» ^۸ عیسی جِخو تِي رُوخْش اُشْفَهْمی که اَنایا تِي دِلْشو اِینا فِکری کِرْدات و شُ اَنایا گت: «اَسِی چه تِي دِلْتو اِینا چِی تِي گتای؟» ^۹ کدوم یِکی گتَش اُ اِ فُلجا اَسوئِنْتِه: اِکِه «گناهیات بَخِشِد بُد،» یا اِکِه «آپابش لیافْت واسِه و رَه اُچا؟» ^{۱۰} ولی اَسِی اِئِه که بَدانی پُس انسان، لِي زِمی کُدرت و اختیار اُشَه که گناهیَه‌وا بَخِشِه» - عیسی شُ مردی که فلج هاد گت: ^{۱۱} «اُ تو اگام آپابش، لیافْت واسِه و اُ خوئنه اُچا!» ^{۱۲} مِ مرد فُلجا آپابو و جِخو لیافْش شاسِه و جلوو چَش هَمَه از اَنکا در چو. اوناکِه هَمَه تَعجب شُکِه و خدا رو حمد و ستایش شُکِه و شُگت: «هِسوخت اِینا چِی مُنِدِستاد.»

عیسی اُلاوی دعوت اکو

^{۱۳} عیسی دَفیدو اُ لَبِ دریاچَه چو. جماعت هَمَه شُحَد اَدانِدْت و عیسی شُ اَنایا تعلیم اَد. ^{۱۴} موگه اِی که عیسی از اَنکا رَد اَبو، اُلاوی پُس خَلْفاي اُشدی که تِي دِگِه باج گِرْتِه اَداسْتاد. عیسی شُ اَنَا گت: «اَزْدُمبالَه ما بَدَا.» انا هم آپابو و اَزْدُمبالَه عیسی چو.

^{۱۵} وَختی که عیسی تِي خوئنه لَوی سِرِ سفره اَداسْتاد، بُری از خراجگیری و گَنه‌کاریا خود عیسی و شاگردیاش سِرِ سفره اَداسْتادْت، اَسِی که بُری از اَنایا

دُمباله‌راو عیسی هادِت. ^{۱۶} وَختی معلمی تورات که از فِرگه فَریسی هادِت، سُدی که عیسی خود گُنه‌کاریا و خراجگیریا خوراک خردا، سُن شاگردیاش گُت: «آسی چه عیسی خود خراجگیریا و گُنه‌کاریا خوراک آخه؟» ^{۱۷} وَختی عیسی اِ حرفیه‌وا اَشسُفت شُ آنایا گُت: «آنایاکه مریضت احتیاج اُ طبیب شُهه نه سالِمیا. ما نِندِستام تا اُ آدایِ صالح دعوت بِکنام، بلکه اُنْدِستام تا اُ گُنه‌کاریا دعوت بِکنام.»

سؤال دربارَه روزَه

^{۱۸} زَمونی که شاگردی یحیی و فَریسنیا روزَه هادِت، مردم حَده عیسی اُنْدِت و سُگُت: «آسی چه شاگردی یحیی و شاگردی فَریسنیا روزَه اِگرت، ولی شاگردی تو روزَه ناگرت؟» ^{۱۹} عیسی جواب اُشد: «م اِبه مهمونی عیش، تا موگه‌ای که دُما خود آنایائِه، روزَه بِگرت؟ تا وَختی دُما خود آنایائِه سُنشابه روزَه بِگرت. ^{۲۰} رازی اَرسه که دُما از آنایا گِرته اِبه. تی آن رازیا آنایا هم روزَه اِگرت. ^{۲۱} «هسکه تگه‌ای از پارچَه نو و هُو نِخرد اُ جُمَه کاهنه پَکاوَ نازاد. اگه اینا بکو، پَکاوَ از انا کاد اِبه، نواز کاهنه جدا اِبه و بته پَر اِبه. ^{۲۲} و هسکه هم شراب تَزَه تی مَشکی کاهنه نالزَه. آسی که شراب تَزَه هَنو گاز اُشه، اگه اِگرا بکو شراب اُ مَشکیا پَر اکو و اینایِ شراب و مَشکیا هر دوتاشو از بین اچت. بلکه شراب تَزَه باید تی مَشکی نو لته بیه.»

عیسی صاحب رازِ شنبه مکدَس

^{۲۳} تی یکی از رازی شنبه مکدَس یهودنیا، عیسی از وسط زِمینی گانوم رَد اَبو و شاگردیاش هَمیناکه اچِدِت، شروع اُ کادَه سِر گانومیا سُکه. ^{۲۴} عالی فِرگه فَریسی سُن انا گُت: «بِین، آسی چه شاگردیات گری انجوم ایت که تی راز شنبه شرعا روا نی؟» ^{۲۵} عیسی جواب اُشد: «م تا وَحال تُنخواد که داوود پادشاه وَختی خوش و یاریاش محتاج و گُشنه هادِت چه اُسکِه؟ ^{۲۶} چینا انا تی زَمون اَبیاتار که گپترین کاهن هاد، اُ تی خوئَه خدا چو و نُنی که تَکدیم خدا بُدستاد اُسخه و شُ یاریاشم د. م نُنی که شرعا روا نهاد کسی غیر از کاهنی معبد بَخورت.» ^{۲۷} عیسی شُ آنایا گُت: «شنبه آسی انسان نَک بُد، نه انسان آسی شنبه. ^{۲۸} پ پُس انسان، حتی صاحب رازِ شنبه.»

شفای مردی که یک دستش حُشک آبدستاد

۱ عیسی دَفیدو اُ عبادتگاه یهودنیا چو. مردی آنکا هاد که یک دستش حُشک آبدستاد. ۲ عالی فرگه فریسی که آنکا هادیت، کامین شکرِدستاد تا بِنیت عیسی تی راز شنبه مکدس یهودنیا اُ آن مردا شفا آد یا نه، تا بلکه بهونه‌ای واجرت اُ عیسی تهمت بزنت. ۳ عیسی شُ مردی که دستش حُشک آبدستاد گت: «بدا اِکا.» ۴ م موگوا عیسی از آنایا اُشپرسی: «تی راز شنبه خوبی کرد شرعا روائه یا بدی کرد؟ جون کسی نجات دَد یا گشته؟» ولی آنایا ساکت آمودت. ۵ عیسی، وَ تریخی اُ گیبی که دورش وایستدستادت چش اُشکه و وَ خاطر سنگدلیشو غمگین هاد، شُ آن مردا گت: «دستت دراز بکو.» آن مردا هم دستش دراز اُشکه و دستش به آبو. ۶ فریسنیا در چدت و چخو خود طرفدارِ هیروودیس نقشه شگشی که چینا اُ عیسی نابود بکنت.

جماعت گاتی اُزدمباله عیسی اچت

۷ عیسی اُمزه شاگردیاش اُ طرف دریاچه چو. جماعت گاتی از منطقه جلیل و منطقه یهودیه، ۸ شهر اورشلیم، منطقه آدومیه، آنراو رود اردن و اطراف شهری صور و صیدون، اُزدم عیسی چدت، وَختی خبر همه گری که عیسی شکه اُ گاش آن جماعت گاتا رسی، آنایا حد عیسی اُندت. ۹ وَ خاطر اِکه جماعت بُری هاد، عیسی شُ شاگردیاش گت، ت کایکی شسه آماده بکنت، تا نکو مردم اُنا هجوم بیارت. ۱۰ آسی که عیسی شُ خلیا شفا ددستاد، همه مریضیا از همه طرف اُنا فشار شدائو تا اُنا دست بزنت. ۱۱ هر وَخت روجی ناپاک اُ عیسی شوادی، جلووش اُ لی زمی اُفتدیت و کال شوایکه: «تو پُس خدائش!» ۱۲ ولی عیسی وَ تاکید شُ آنایا فرمو آد که دربارش خود کسی حرف بزنت.

دوازده حواری

۱۳ عیسی برته کاو چو و اُ آنایا که شست، جار اُشزاد، تا شحد اچت و آنایا هم چدت. ۱۴ اُنا دوازده نفر انتخاب اُشکه و اسمشو حواری اُشنه، تا شمره بت و اُ آنایا آسی تعلیم دَد بفرست، ۱۵ و اُ گدرت و اختیارا شبه که اُ دیویا از آدامیا در بکنت. ۱۶ اُنا دوازده نفر که انتخاب اُشکه اِیا هادیت: شمعون که اسمش پطرس اُشنه؛ ۱۷ یعکوب پُس زیدی و کاگی یعکوب یوحنا، که اسمشو

‘بوآنرجس’، اشنه، یعنی ‘پیی رعد’؛^{۱۸} آندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعکوب پُسی حلفای، تَدای، شَمعون وطن پرست،^{۱۹} و یهودا اسخریوط که ا عیسی خیانت اُشکه.

^{۲۰} بعد عیسی ا خونّه چو و دَقیدو جماعت جمع اَبَدت، اوناکه آنا و شاگردیاش حتی شَنِشابو خوراک بِخوَرِت. ^{۲۱} وختی خونوادّه عیسی ائنا شُشُفت، چِدِت تا اُشواسِهت و اَمَرِه خوشو اُشِبِرِت، اسی که شواگت: «آنا گنا بُد.»

گُفر اُروح کدوس خدا

^{۲۲} معلمی تورات که از اورشلیم اُنْدِسْتادِت شواگت که: «عیسی بَعْلزبول اُشه.» و «آنا و کَمک رئیس دیویائِه، که ا دیویا از آدامیا دَر آکو.» ^{۲۳} عیسی اُنایا شُحَدِ خوش جار زاد و مَثَلی اسی انایا شُتو و اُشگت: «چینا اِبِه شیطون، ا شیطون دَر بِکو؟ ^{۲۴} اگه یِک پادشاهنی وُضد خوش تکسیم بیه، آن پادشاهنا اُشناشابه دَوم بیار. ^{۲۵} و اگه خونّه ای وُضد خوش تکسیم بیه، آن خونّه و اُشناشابه دَوم بیار. ^{۲۶} شیطون اگه وُضد خوش اُپایه و تکسیم بیه، اُشناشابه دَوم بیار، بلکه نابود اِبِه. ^{۲۷} کسی اُشناشابه اُ داخل خونّه مردی گوی اچِه و مال و مینالُش چُپو بِکو، مگه اِکه اول آن مرد گونا اُشوابانِه. م موگوا واکعا شُشابه خونّه آن مردا چُپو بِکو.»

^{۲۸} «حکیکتا، اُ شما اگام که، هَمَه گناهی آدامیزاد و هر گُفری که بگه بَخَشِد اِبِه؛ ^{۲۹} ولی هرکه وُضد روح کدوس خدا گُفر بگه، هِسوخت بَخَشِد نابه، بلکه گناهُش تا اَبَد شُ گردِه.» ^{۳۰} ا حرف عیسی اسی اهاد که انایا شواگت: «عیسی اُروح ناپاک اُشه.»

نَنه و بَراسِی عیسی

^{۳۱} نَنه و بَراسِی عیسی اُنْدِت. انایا دَر وَايسْتَدِت و اُ یِک نفر شُحَدِ عیسی فِرِسْت تا جار اُشیزاد. ^{۳۲} جماعتی که دُور عیسی اُداستادِت، شُن اناگت: «نَنه و بَراسِی یات دَرِت و تَزُدُم گِشتات.» ^{۳۳} عیسی شُ انایا جواب د: «نَنه و کاگِیام کِه هِت؟» ^{۳۴} و اُ انایاکه دُورُش اُداستادِت، چَش اُشکه و اُشگت: «ایا هِت نَنه و کاگِی ما! ^{۳۵} اسی که هرکه خواستِه خدا رو اُنجوم هاد، کاک و داد و نَنه مائه.»

مَثَلِ كِشاورز

١ يَكِ دَفَهٍ دِگَه عِيسَى لَبِ دَرِياچَه شَرُوعِ اُتَعَلِيمِ دَدَ اَشِكِه. جَماعتِ بُرِي گاتِي دُورُشِ جَمعِ اَبُدِت، اوناكِه عِيسَى سُوارِ كايِكِي كِه تِي هُو هادِ بو و تِي اَنَا شَسْت، و جَماعتِ هَمَه لَبِ دَرِياچَه تِي حُشَكِي هادِت. ٢ عِيسَى وَ مَثَلِيا، بُرِي چِي يا شُ اَنَايا يادِ اَد. اَنَا موگَه اِي كِه تَعَلِيمِ شَدَّ شُ اَنَايا گَت: ٣ «گاشِ گَرِ بِيكِنِي! يَكِ كِشاورزِي اَسِي بَذَرِ پاشِدَ دَرِ چو. ٤ وَخَتِي كِه بَذَرِ شِپاشِي، مُشَتِي ازِ بَذَرِيا تِي رَه بَرِئَسْت و پَرِنَدِيا اُنَدِت و اَن بَذَرِئَهوا شُخَه. ٥ مُشَتِي دِگَه ازِ بَذَرِيا لِي زِمِنِ سَنگِلاخِي اُفْتَدِت كِه بُرِي بَلِ اَشِنِهَاد. پَ جِخُو سَوُزِ بُدِت، اَسِي كِه بَلِ كامي اَشاد. ٦ و لِي وَخَتِي اُفْتُو دَرِ اَم، سُتِ و، وَخاطِرِ اِكِه رِيشَه شُنِهَاد حُشَكِ اَبُدِت. ٧ مُشَتِي ازِ بَذَرِيا هَمِ و سَطِ خارِيا اُفْتَدِت، خارِيا گاتِ بُدِت و اَنَايا حَفَه شِكِه و اَنَايا ثَمَرِي شُنَد. ٨ و لِي بَكِيَه بَذَرِيا لِي زِمِنِ حَشِ اُفْتَدِت، جَوونَه شُزاد، دَرِ اُنَدِت و ثَمَرِ شُدَ و بُرِي بُدِت، بَعْضِي سِي بَرابَر، بَعْضِي شَصَتِ بَرابَر و بَعْضِي شَو هَمِ صَدِ بَرابَر.» ٩ بَعَدِ عِيسَى اَشُگَت: «هَر كِه گاشِ شُنُوا اَشَه، بِشِنَاو.»

١٠ موگَه اِي كِه عِيسَى خُوشِ يَكِي هادِ، اَن دَوازَدَه شَاگَرَدِ و كِسي كِه دُورُشِ هادِت، دَرِ بارَه اَن مَثَلِيا ازِ اَنَا شُپُرِسي. ١١ عِيسَى شُ اَنَايا گَت: «اِ اَشْمَا عَطَا بُدِ تا سِرِرِ پادِشاهِنِ خُدا رُو بَفَهْمِي، و لِي اَسِي مَرْدَمِي كِه دَرِت، هَمَه چِي وَشَكِلِ مَثَلِ گُتَه اَبَه؛ ١٢ تا:

«واكعا چَشِ بِيكِنِت، و لِي دَرَكِ نِيكِنِت،

واكعا بِشِنَاوِت، و لِي نِفَهْمِت،

نِكو واگَرِدِت و بَخَشِدَ بِيَتِ!“»

١٣ مِ موگُوا عِيسَى شُ اَنَايا گَت: «اِ مَثَلًا نَافَهْمِي؟ پَ چينا نُئَه مَثَلِي دِگَهوا بَفَهْمِي؟ ١٤ كِشاورزِ كَلومِ خُدا رُو اَكِر. ١٥ بَعْضِي ازِ مَرْدَمِ چُنِ بَذَرِي هِت كِه تِي رَه اَفِتِت، مِكاكِه كَلومِ خُدا كِشْتَه اَبَه؛ وَخَتِي كَلومِ خُدا رُو اَشِنَاوِت، شِيطُونِ جِخُو اَدَا و كَلومي كِه تِي دَلشو كِشْتَه بُدِ، اَدُر. ١٦ مُشَتِي دِگَه ازِ مَرْدَمِ، چُنِ بَذَرِي هِت كِه تِي زِمِنِ سَنگِلاخِي اَفِتِت؛ اَنَايا وَخَتِي كَلومِ خُدا رُو اَشِنَاوِت، جِخُو وَ شادِي گَبُولِ اَكِنِت، ١٧ و لِي اَسِي كِه تِي خُوشو رِيشَه شُنِي، فَكَطِ زَمونِ كامي دَوومِ اَدَارِت. وَخَتِي كِه وَخاطِرِ كَلومِ خُدا، مَصِيبَتِ اَبِنِتِ يا اَزارِ و اذِيتِ اَبِت، جِخُو ازِ ايمونِ اَفِتِت. ١٨ مُشَتِي دِگَه، چُنِ بَذَرِي هِت كِه و سَطِ خارِيا اَفِتِت؛ اَنَايا كَلومِ

خدا رو آشناوت، ^{۱۹} ولی نگرونی دنیا و گول مال دنیا خرد و هوس چی پی دِگه سُن تی دل آفته، و ا کوم خدا خفه آکو و بی ثمر شکو. ^{۲۰} ولی مُشتی دِگه از مردم، چن بَدْری هت که تی زِمِن حَس آفتت؛ آنايا کوم خدا رو آشناوت، گبول اَکِنِت و سی برابر، شصت برابر و صد برابر ثمر آدارت.»

مَثَل چِراغ

^{۲۱} عیسی شُ آنايا گت: «م چِراغا آدارت تا زِر کاسه يا تخت هُنِسِت؟ م چِراغا لی پایه نانیست؟ ^{۲۲} آسی که هیچ چی پوشده ای نی که عَلَنی نِبِه، و هیچ چی پنهونی نی که زِر نور نیاد. ^{۲۳} هرگه گاش شَنُوا اُشَه، بَشِنَاو.» ^{۲۴} و عیسی شُ آنايا گت: «ا چی که آشناوی، دگت بکنی. و هر کِنَلَه ای که کِنَلَه بکنی آسی شما کِنَلَه آیه، و حتی بَشَتَه اُشما دَدَ آیه. ^{۲۵} آسی که اُ آنايا که اُشَه بَشَتَه دَدَ آیه، و از آنايا که اُشنی حتی م هم که اُشَه، از آنا گِرَتَه آیه.»

مَثَل بَدْری که گات آبت

^{۲۶} عیسی اُشگت: «پادشاهین خدا چن مردیه که لی زِمی بذر آباشه. ^{۲۷} شو و راز، آن مردا چه ختسیه چه بیدار به، م بَدْرَا سَوُز آیه و دَر آدا. ولی کشاورز نادانه چینا. ^{۲۸} زِمی خود و خود ثمر آدار: اول ساقه دَر آدا، بعد خوشه سَوُز آیه و بعدشَم خوشه پُر از دونه آیه. ^{۲۹} ولی وَختی دونه بِرِسَه، کشاورز جِخُو داسا آدسی، آسی که فصل جورم رَسِد.»

مَثَل دونه خُنَدَل

^{۳۰} عیسی اُشگت: «پادشاهین خدا رو ا چه چی ماشابه تَشْبیه بکنیم، یا و چه مَثَلی توضیح هاتیم؟ ^{۳۱} پادشاهین خدا چن دونه خُنَدَلیه که تی زِمی اگرت. خُنَدَل، از هَمَه دونهی لی زِمی کینگتته، ^{۳۲} ولی وَختی کِشَتَه آیه، در آدا و از هَمَه گیاهی باغ گاتته آیه، شاخه ی گات دَر آدار، اونايا که بَرِنَدی آسمو شاشابه تی سایش خونه نَک بکنیت.»

^{۳۳} عیسی و اینا مَثَلی زیادی، تا مِکاکه شاشابو بَفَهِمِت، کوم خدا رو شُ آنايا اگت. ^{۳۴} عیسی بدون مَثَل چی شُ مردم ناگت؛ ولی موگه ای که خود شاگردیاش تنها هاد، هَمَه چیا آسی آنايا توضیح سَد.

عیسی اُطیفو آروم آدکو

۳۵ م رازا موگه شوم، عیسی ش شاگردیاش گت: «بلیگی ت ا آنراو دریاچه اچم.» ۳۶ آنایا ا جماعت ول شیکه و ا عیسی خود م کایکی که ش تک هاد، امره خوشو شبو. چنتا کایک دگه هم امره انا چدیت. ۳۷ یکدقه طیفن شدیدی ام. موجیا اینا ا کایک شخه که نریک هاد کایک پر از هو بیه. ۳۸ ولی عیسی ته کایک، سر ش لی مٹکابی ندستاد و ختستاد. شاگردیاش بیدار شناکه و شگت: «استاد، تیه مهم نی که هلاک بڈائم؟» ۳۹ عیسی آپابو و ش باد نهب د و ش دریاچه گت: «ساکت بش! اروم آبش!» م موگوا باد گنت بو و مجا کامل اروم ابو. ۴۰ بعد ش شاگردیاش گت: «آسی چه اگد ترسدای؟ هنو ایمون تئی؟» ۴۱ آنایا بری ترس شن جو افتدستاد و شن یه اگت: «ا کی که حتی باد و دریاچه هم از انا فرمو آبرت!»

۵

عیسی ا یک مرد دیوزاده شفا آد

۱ آنایا ا آنراو دریاچه، ا ناحیه جراسیان چدیت. ۲ تا عیسی از کایک زیر ام، یک مردی که روح ناپاک اشد، از گبرستو در ام و خود عیسی روبرو بو. ۳ م مردا بین گبریا زندگی شیکه. و دگه کسی اشناشبو ا انا حتی و زانجیر هم ا شوابانه. ۴ آسی که چند دقه و غل و زانجیر شنا بستستاد، ولی انا غل و زانجیری که شن پی یاش و دستیاش بستستاد خرد ا شکردستاد. هسکه زوروش نارسی اروم شاکو. ۵ شو و راز بین گبریا و لی تمبیا کال شکه و و سنگ ا خوش زخمی شیکه. ۶ وختی م آداما ا عیسی از دور اشدی، و خیز ام و ا پی عیسی افته، ۷ وصدای بلند کال ا شیکه: «عیسی، آی پس خدای متعال، تو چه گری خود ما اته؟ ا خدا گسام تتام که عذابم نیش!» ۸ آسی که عیسی ش انا اگت: «آی روح ناپاک، از ا مردا در بڈا!» ۹ عیسی از انا ا شپرسی: «اسمت چیه؟» جواب اشد: «اسم لشکر؛ آسی که اما بری هم.» ۱۰ و ا عیسی بری التماس ا شیکه که ا آنایا از م ناحیه و ا شندر نکو. ۱۱ لی تمبی م دوروبرا، گله گاتی خوک مشغول خرد هادیت. ۱۲ روحی ناپاک ا عیسی التماس شیکه و شگت: «من تی خوکیا بفرست؛ بهر داخل جون آنایا اچم.» ۱۳ عیسی هم ا شهشت. پ روحی ناپاک از تی جون م مردا در ا ندیت و تی جون خوکیا چدیت. گله ای که تعدادشو حدود دو هزارتا خوک هاد، از سرزیرن م تمبا ا تی دریاچه شنخیزکه و تی هو خفه بڈت. ۱۴ آنایا که از خوکیا مواظبت شوکه گروخت و ا اتفاقا تی شهر و ده نکل

شُکِه، مردم دَر اُنْدِت تا چي که اتفاک اُفتَدِستادا بِيِنِت. ^{۱۵} مردم حَدِ عیسی اُنْدِت و وَخْتی شُدی مِ مَرِدِ دیوزادَه‌وا که گَبلا گرفتار آن لشکرا هاد، الان جُمَه شُبار کِرِد و عاکل اُبُد و اَنکا اُدائی، تِرْسِدِت. ^{۱۶} کِسی که اِکْضِیَه‌وا و چَش خوشو شُدِستاد، مِ اتفاکی که اِسی مَرِدِ دیوزادَه و خوکیا اُفتَدِستاد، اِسی مردم نکل شُکِه. ^{۱۷} مِ موگوا مردم اُعیسی التماس شُکِه که از منطگِه اَنایا اُجَه.

^{۱۸} وَخْتی عیسی سُواری کایک اَبو، مِ مردی که گَبلا گرفتار دیویا هاد، اُعیسی التماس اُشکِه که شُمَرَه اُجَه. ^{۱۹} عیسی اُشْنِهشت، بلکه شُ اَنَا گت: «اُ خَوْنَه، حَدِ رَفِیکِیات اُجا و اُ اَنایا بَگِه که خداوند اِسی تو چه اُشکِرِد و چِینا شُ تو رحم کِرِد.» ^{۲۰} پَ اَن مَرِدا چو و تِی منطگِه دِکاپولیس، مِ گری که عیسی اِسی اَنَا اُشکِرِستاد اعلام اُشکِه، و مردم همه حِیرون اُبُدِت.

عیسی اُیک زن و اُدِتِ یایروس شفا اَد

^{۲۱} وَخْتی عیسی دَفِیدو و کایک اُ اَنراو دریاچَه چو. جماعت گاتی لب دریاچَه، دوزش جمع اُبُدِت. ^{۲۲} مِ موگوا یکی از رثِیسی عبادتگاه یهودنیا که اسمُش یایروس هاد، اُ اَنکا اُم و با دِدَه عیسی شُ پا اُفْتَه ^{۲۳} و با بُرِی التماس اُشگت: «دُتِ کِینِگِم مَرِدا. بَدا دَسْتت شُ لو نِیس تِ بَه شابِه و زَنَدَه و امانِه.» ^{۲۴} پَ عیسی شُمَرَه چو.

جماعت گاتی هم اَزْدُمبالَه عیسی اُ رَه اُفْتَدِت. اَنایا از هر طرف اُ اَنَا فشار شُدائو. ^{۲۵} اَنکا، یِک زنی هاد که دوازده سال هاد خونریزی اُشاد. ^{۲۶} اَن زنا اِسی دَوَا دَرْمون زَر دست دِکتری زِیادی، بُرِی عذاب اُشگَشِدِستاد و هَمَه مال و مِناَلش خرج اُشکِرِستاد؛ ولی بَهْتَه که شائِبِدِستاد هِیچ، بَتَه شائِبِدِستاد. ^{۲۷} اَن زنا که دِبارَه عیسی اُششُفْتِستاد، از وسط جماعت اُپشت سِرِ عیسی اُم و دست شُ عباش زاد. ^{۲۸} اِسی که شُ خوش گِیتستاد: «حتی اگَه اُ عباش دست بَزنام، بَه مَدَبَه.» ^{۲۹} زِن جِخُو خونریزیش گِنت بو و تِی جَوْنش احساس اُشکِه از مریضیش شفا اُشگِرِته. ^{۳۰} عیسی جِخُو اُشْفَهمی که گُدرتی از اَنَا دَر اُنِد. پَ وسط جماعت اُ دوروبُرش چَش اُشکِه و اُشپُرسی: «کِه دست شُ عبای ما زاد؟» ^{۳۱} شاگردیاش جواب شُناد: «دِداش که جماعت از هر طرف اُ تو فشار اَنوردات؛ هَنو تو پُرسداس، ”کِه شُ ما دست زاد؟“» ^{۳۲} عیسی اُ دوروبُرش چَش شُکِه تا بِنَه کِه اِکرا اُشکِرِد. ^{۳۳} پَ مِ زنا که شَدانِست چه اتفاکی شُسِه اُفْتَدِ، و تِرس و لِرْز اُم، اُ پِی عیسی اُفْتَه و هَمَه حکیکتا شُ اَنَا گت. ^{۳۴} عیسی شُ

آنا گت: «آی دت، ایمونْت شُ تو شفا دَد. و سلامت اچا و از مریضیت شفا یگر!»

^{۳۵} عیسی هَنو حرف سَزاد که مُشتی از خونِه رئیس عبادتگاه اُنِدت و سُگت: «دُت مُرد! دِگه آیی چه اُ استاد زحمت آئش؟» ^{۳۶} ولی وَختی عیسی حرف آنا یا اَشسُفت، شُ رئیس عبادتگاه گت: «مَترس! فَکَط ایمون اُتِه.» ^{۳۷} عیسی اَشنِهشت غیر از پَطرس و یَعکوب و کاگی یَعکوب، یوحنا، کَسیدو اَز دُمبالِه آنا اچِه. ^{۳۸} وَختی آنا یا اُ خونِه رئیس عبادتگاه رَسِدت، عیسی اُشدی که بُری شلوغِه و مردم و صدای بلند گریخ و زاری کِردات. ^{۳۹} پ عیسی داخل چو و شُ آنا یا گت: «ا هَمه شلوغی و گریخ آیی چِنِه؟ بَج نُمُرده، بلکه خَتِه.» ^{۴۰} آنا یا اُ عیسی خُنِه سُکِه. ولی عیسی هَمَشو سُدر کِردت و با و نَنه بَج و هَمینا م شاگردی که شُمَره هادِت، اُمَره خوش شُ داخل جی بو که بَج هاد. ^{۴۱} عیسی دست دُت اَشگِرت و شُ آنا گت: «تالیتا کومی!» یعنی: «آی دُت کینِگِه، ا تو اگام آپاِش!» ^{۴۲} م دُتا که دوازده سال اُشاد جُخو آبابو و رِه چو. آنا یا از تعجب، حُشکشو اُشزاد. ^{۴۳} عیسی بُری اُ آنا یا سفارش اُشکِه که نِهَرِت کسی از ا اتفاکا باخبر بِه، و اَشگِیت چی اُن دُتا هایت ت بَخِه.

٦

بی ایمونِ مردم ناصرِه

^۱ عیسی از آنکا در اُم و اُ شهر خوش چو. شاگردیاش هم سَز دُمبالِه چِدِت ^۲ رازِ شنبه مکدَس، عیسی تی عبادتگاه یهودنیا شروع اُ تعلیم دَد اُشکِه. خلیا که حرفی آنا سُسُفت حُشکشو اُشزاد. و شواگت: «ا مُردا ا چِ یهوا از کُ شُ یاد گِرتِه؟ ا چه حکمتیه که اُ آنا دَد بُد؟ اِنا معجزه ئی چینا و دست آنا اَنجوم اِه؟ ^۳ م ا م نَجارا نی؟ م پُس مریم نی؟ م کاگی یَعکوب و یوشا و یهودا و شَمعون نی؟ م خوگه ئی آنا اِکا، بین ا ما زندگی ناکِیت؟» پ از حرفی عیسی شُن خَس نِم. ^۴ عیسی شُ آنا یا گت: «یک پیغامبر مَجا حرمت اُشه، و غیر از شهر خوش و بین کوم و خویشش و تی خونواده خوش!» ^۵ عیسی اَشنِشابو آنکا هیچ معجزه ای اَنجوم هاد، غیر از اِکه دست شُ لی چنتا مریض نه و شُ آنا یا شفا دَد. ^۶ عیسی از بی ایمونِ آنا یا حیرون هاد. و تی دِهاتی اطراف اگشت و تعلیم سَد.

عیسی اُ دوازده حَوارنیا اُفرست

^۷ عیسی شُ دوازده شاگردش حَـدِ خوش جاز زاد و اُ آنایا دوتا دوتا اُشفرست و شُ آنایا گُدرت و اختیار دَ تا روحی ناپاکا از آدامیا دَر بیکنت. ^۸ شُ آنایا فرمودَ که: «آیبی سفرشو، غیر از یک عصا چی آیسهت؛ نه نو، نه تَبَره و پول هم تی کمر بندیا شو نیست. ^۹ حتی اُپا کینت، ولی جُمه اضافی اُبار نیکنت. ^{۱۰} و عیسی شُ آنایا گُت: وَختی اُ خوئنه ای اُچی، تا موگه ای که آنکا هی، تی آن خوئنه وا وامانی. ^{۱۱} اگه تی جی گبول شُنیکردی و اُ حرفیاتو گاش گر شُنیکه، موگه ای که از آنکا اُچی، بَل پی یاتو هم بَنکینی، تَ شهادتی وَصد آنایا به که خدا اُ آنایا غضب آکو.» ^{۱۲} پَ آنایا چِدت و اعلام شُکه که مردم باید توبه بیکنت. ^{۱۳} آنایا بُری دیو از آدامیا شُندرکه و اُ بُری از مریضیا و روغن مَسح شُکه و شفا شد.

کتل یحیای تعمیددهنده

^{۱۴} هیرودیس پادشاه اُ چی یه وا اُششُفت، آیبی که اسم عیسی سِر زاننیا اُفتدستاد. مُشتی شو اُگت: «اُ یحیای تعمیددهنده که از مُردیا زنده آبد، و خاطر اِنه که اُ معجزه یه وا اُنجوم آد.» ^{۱۵} ولی مُشتی شو اُگت: «الیاس پیغامبره.» مُشتی هم شو اُگت: «یک پیغامبره چُن پیغامبری گدیم.» ^{۱۶} ولی وَختی هیرودیس انا اُششُفت، اُشگت: «اُ آداما هم یحیایه که ما سِرش از تئش جدا امیکه و آلّه زنده آبد!»

^{۱۷} آیبی که هیرودیس هاد که فرمود اُشد دستاد اُ یحیی بگرت و اُشوابایت و شُ زندان هبیت. هیرودیس اُ گرا و خاطر هیرودیا اُشگردستاد. هیرودیا زین کاکشو فیلیپس هاد، که الان هیرودیس اُ آنایا شُ زین کاردستاد. ^{۱۸} آیبی که یحیی شُ هیرودیس گتستاد: «حلال نی که تو خود زین کاکتو پش.» ^{۱۹} هیرودیا از یحیی کینّه شُ دل هاد و شُست اُشپکشه، ولی اُشناشبو. ^{۲۰} چونکه هیرودیس از یحیی شُترسی، آیبی که شُدانست انا مرد صالح و مکدسیه، و خاطر هم از انا محافظت شُکه. هر وَخت هیرودیس حرفی یحیی شُشُفت، بُری پریشون آبو. ولی با اُ حالا، وَختی اُ حرفی انا گاش گر شُکه.

^{۲۱} ولی بلاخره هیرودیا فرصت و لمی شُ گیر اُتو. هیرودیس تی راز تولدش مهمونی اُشگرت و اُ همّه دَربارنیاش و فرموندی نظامیش و آدامی گپ منطگه جلیل دعوت اُشکه. ^{۲۲} دُت هیرودیا اُ مهمونی اُم و اُشخصی، و هیرودیس و مهمونیاش شُن حَش اُم. م موگوا پادشاه شُ دُت گت: «هر چه تئّه از ما

درخواست بکو که اُ تو اَ تام.»^{۲۳} انا اسی دُت گسام شاخه، و اَشگت: «هر چی از ما اُ تبیه اُ تو اَ تام، حتی نصف مملکتُم.»^{۲۴} دُت دَر چو و شُ نَنشو گت: «چه اُمبیه؟» نَنشو جواب اُشد: «سِر یحیای تعمیددَهندهوا اُ تبیه.»^{۲۵} دُت جِخو و شتاب اُ حد پادشاه اَگشت و اَشگت: «از تو مئه هم الان سِر یحیای تعمیددَهندهوا تی مَجْمئه اُ ما هایش.»^{۲۶} پادشاه بُری غمگین بو، ولی و خاطر گسامش و و خاطر مهمونیاش اُشنا هست زِر حرفش بَزاد.^{۲۷} پادشاه جِخو جلادی اُ سفیرست و فرمو اُشد سِر یحیای و بیار. انا چو و تی زندان سِر یحیای و از نَنش جدا اَشکِه^{۲۸} و سِرش تی مَجْمئه شئو و شُ دُت دَ. دُت هم شُ نَنشو دَ. وختی شاگردی یحیای انا شُشُنفت، اُنِدت و بدَنش سُناسِه و دفن شُکِه.^{۲۹}

عیسی اُ پنج هزار نفر خوراک اَد

۳۰ حوارینیا حد عیسی اَگشتت و هر گری که شُکردستاد و هر تعلیمی که شُد دستاد شُن عیسی گت. ۳۱ عیسی شُ انا یا گت: «اُمره ما اُ جی خلوتی بِلگی و هیلی استراحت بکنی.» اسی که رفت و آمد مردم اَگد زیاد هاد که حتی وخت شُناکه خوراک بخورت. ۳۲ پ انا یا تنها، و کایک اُ جی خلوتی چِدت. ۳۳ موگه ای که اَچِدت، خیلیا اُ انا یا شُدی و شُشناخت. پ مردم از هَمه شهریا و تی پیاده اُ انا شُناخیزکه و جلوته از انا یا اُ انا رسِدت. ۳۴ وختی عیسی از کایک زِر اُم، جماعت گاتی اُشدی و دلش و حال انا یا سَت، اسی که چُن گهری بی گبو هادِت. پ شروع اَشکِه بُری چی یا شُ انا یا تعلیم دَ. ۳۵ نَزیک شوم، شاگردیا حد عیسی اُنِدت و شُگت: «اِکا جی پرتیه، و رگازم هه. ۳۶ اُ مردم بفرست تا اُ سِر زِمینی دورو بَر و دِهیا اَچت و اسی خوشو خوراک بَخِلت.»^{۳۷} ولی عیسی جواب اُشد: «شما خوتو اُ یا خوراک هاتی.» انا یا شُگت: «تو تبه اُچم کد دویست دینار نو بَخلم و اُ انا یا هاتم که بخورت؟»^{۳۸} عیسی اَشگت: «چنتا نو تَهه؟ اُچی و بیبی.» پ پرسوجو شُکِه و شُگت: «پنجتا نو و دوتا مَهی.»^{۳۹} م موگوا عیسی شُ هَمه انا یا فرمو دَ تا دسته دسته لی چمنیا هُنیت. ۴۰ پ مردم تی دسته تی صد نفری، و پنجاه نفری لی زِمی شُستت. ۴۱ م موگوا عیسی پنجتا نو و دوتا مَهنا شاسِه، و اُ اَسمو چش اَشکِه و برکت اُشد. بعد نُنیا تِگه اَشکِه و شُ شاگردیاش دَ تا جلوو مردم هُنیت؛ دوتا مَهنا هم بین هَمه انا یا تکسیم اَشکِه. ۴۲ هَمه شُخه و سِر اَبَدت،^{۴۳} شاگردیا از خُرَدی نو و مَهی، دوازده زانبیل پُر، جمع شُناکه^{۴۴} تعداد مَرَدی که نو شُخه، پنج هزار تا هاد.

عیسی لی هُوَرَه اَچَه

^{۴۵} عیسی جِخُو شُ شاگردیاش گُت تا هَمونایِکِه خوش اُ جماعت مرخص آکو، سُواری کایِک بَیت و جلوته از آنا اُ آنراو دریاچه، اُ شهر بَیت صیدا اُجت. ^{۴۶} عیسی بعد از اِکِه اُ مردم اُشْفِرِست، خوش اُ بَرِئَه کاو چو تا دعا بَکو. ^{۴۷} موگِه شوم که بو، کایِک وسط دریاچه هاد و عیسی خوش یکی تی ساحل هاد. ^{۴۸} عیسی اُشْدی که شاگردیا و زحمت پارو رَئات، اُسی که باد سمت مخالف آنا اُ آدم. حدود ساعت سه شو، عیسی هَمینایِکِه لی دریاچه ره اُچو اُ طرف آنا اُچو و شَئِست از حدشو رَد بَپه. ^{۴۹} ولی وَختی شاگردیا اُ عیسی در حال ره چَد لی دریاچه شُدی، گمون شِکِه روحه. و کال شِکِه، ^{۵۰} اُسی که آنا اُ هَمَه از دِدَه اُنا وحشت شُکِرِستاد. ولی عیسی جِخُو خود آنا اُ حرف اُشزاد و اُشگت: «خاطرتو جمع بَه، ما هام. مَتَرسِی!» ^{۵۱} و عیسی اُ حِد اُنا اُ تی کایِک چو و باد گُت بو. آنا اُ از تعجب حُشکشو اُشزادِستاد ^{۵۲} اُسی که معجزه نُنیا درک شُکِرِستاد، بلکه دِلشو سنگ هاد.

شفای مریضیا تی جنیسارت

^{۵۳} وَختی آنا اُ آنراو دریاچه رَسِدِت، اُ منطقه جنیسارت اُنِدِت و آنکا لَنگر شُبِست. ^{۵۴} از کایِک که زیر اُنِدِت، مردم جِخُو اُ عیسی شُشِناخت ^{۵۵} و شُخیزِکِه و اُ کُل اُن منطقه و اُچِدِت، و اُ مریضیا لی لیافیاشو، اُ هر جی که شواشُفت عیسی آنکایه، شوابو. ^{۵۶} عیسی اُ هر دِه یا شهر یا سِرِ زِمِنی که اُچو، مردم اُ مریضیاشو شُن سِرِ میدونیا اُنَه و از عیسی خواهش شواکِه بَهرِ مریضیا فَکَط اُ چِگِ عباش دست بَزِنِت؛ و هرگه دست شَزاد، شفا شُگِرِت.

۷

رسم و رسومیا و حُکْمِیا

۱ عالمی فِرِگِه فَرِیسی اُمَرَه مُشتی از معلمی تورات که از شهر اورشلیم اُنْدِستادِت، حِدِ عیسی جمع اُبُدِت. ^۲ آنا اُ شُدی مُشتی از شاگردی عیسی و دِستی نجس، یعنی نِشِستَه، خوراک خَرَدات. ^۳ اُسی که فَرِیسِنیا و هَمَه یهودِنیا، طبک رسم و رسوم شیخیا، تا دستیاشو و لَم نِشِرِت، خوراک ناخُرِت. ^۴ وَختی از بازار اَدِیت، تا غُسل نِگِرِت چی ناخُرِت. و بُری رسم و رسومی دِگِه هم هَه که نِگِه اَکِیت، چُن شُشْتَه پِیالَه‌یا، پاتیلیا، ظرفی مسی و صندَلِنِیا. ^۵ فَرِیسِنیا و

معلیمی تورات از عیسی شُپرسی: «آسی چه شاگردیات طَبک رسم و رسوم شیخیا رفتار ناکِنت، بلکه وَ دَسِتی نجس خوراک اُخِرْت؟»^۱ عیسی شُ آنایا جواب دَ: «اشعیای پیغامبر دربارَه شما ریاکاریا چه خَش پیشگویِ اُشکِه! هَموناکِه نوشته بُد،

«!کوما وَ زابُن خوشو اُ ما حرمت اِکِنت،

ولی دِلشو از ما دورَه.

آنایا بیخودی اُ ما پرستش اِکِنت،

آنایا حُکمی بَشْرِیا وَ جی حُکمی خدا اُ مردم یاد اِیت.»

^۸ شما حُکم خدا رو وِل اِکِنی و اُ رسم و رسوم آدامیا اُچسبی.»

^۹ عیسی شُ آنایا گُت: «شما آسی که رسم و رسوم خوتو مُحکام نِگَه بِکِنی، وَ زِرِنگی حکم خدا رو رَد اِکِنی! ^{۱۰} آسی که موسی پیغامبر اُشگت، «اُ با وَ نَتتو احترام هُنِس» و «هرگه اُ با یا نَنشو دُشمو هادَ، حتما باید گُشته بِبِه.» ^{۱۱} ولی شما اِگائی یَک نفر ششایه اُ با یا نَنشو بِگَه: «هر کمکی که ما باید اُ شما اُمکِرِدستاد، قربان یعنی وَ کف خدائِه» ^{۱۲} م موگوا شما دِگَه ناهری انا هیچ گری آسی با یا نَنشو بِکو. ^{۱۳} پَ شما اینا وَ رسم و رسومی خوتو، که اُ بکِیَه هم یاد اِتی، کلوم خدا رو باطل اِکِنی. و اینا گری، بُری اَنجوم اِتی.»

^{۱۴} عیسی دَفیدو اُ مردم شُخِدِ خوش جار زاد و شُ آنایا گُت: «هَمَه شُما اُ ما گاش گر بِکِنی و اِنا بَقَهمی: ^{۱۵} هیچ چی دَر از آدام نی که داخل وجود انا اُچَه، و اُشِبشابه اُ انا نجس بِکو، بلکه چِی پِی که از وجود آدام دَر آدا، اُ انا نجس اِکو. ^{۱۶} هرگه گاش سَنوا اُشَه، بِشناو!»

^{۱۷} بعد از اِکه عیسی از حِدِ مردم چو و اُ داخل خونه اُم، شاگردیاش مَعِنِ اِ مَثلا از انا شُپرسی. ^{۱۸} عیسی شُ آنایا گُت: «شما هم ناقَهمی؟ م نادانی که هرچی از دَر داخل وجود آدام اُچَه، اُشناشابه اُ انا نجس بِکو؟ ^{۱۹} آسی که تی کَلَبش ناچَه، بلکه اُ تی اَشکامش اُچَه و بعد دَفَع اِبِه.» عیسی وَ اِ حرفا، اُ هَمَه خوراکیا پاک اعلام اُشکِه. ^{۲۰} و اُشگت: «چی که از وجود آدام دَر آدا، انا اِنائِه که اُ انا نجس اِکو. ^{۲۱} آسی که از وجود و کَلب انسانه که: فکری ناپاک، بی عفتی، دُزی، گتل، زنا، ^{۲۲} طَمَع، شرارت، حُگَه بازی، هوس بازی، حسودی، تهمت، تکبَر و حماکت دَر آدا. ^{۲۳} هَمَه اِ چِی پِی بَد از وجود آدام دَر آدا و اُ آدام نجس اِکو.»

ایمون زین غیریهودی

^{۲۴} عیسی از آنکا چو و اَ منطکَه صور و صیدون رسی. اَ داخل خونَه‌ای چو؛ عیسی اشنائست کسی باخبر بیه که آنکائه، با اَ حالا اشنشابو اَ خوش از مردم پنهنون بکو. ^{۲۵} یک زنی که دُت کینگیش یک روح ناپاک اُشاد، وختی دربارَه عیسی اشنسُفت، جُخو اَم و اُپی عیسی اُفته. ^{۲۶} م زنا غیر یهودی، و مالِ منطکَه فینیقیه سوریه هاد، انا اَ عیسی التماس اُشیکه که آن دیوا از دُتس دَر بکو. ^{۲۷} عیسی شُ آن زنا گُت: «بهر اول بچیا سیر اُبت، اسی که نُن بچیا آسسته و جلوو سگیا بسته، روا نی.» ^{۲۸} ولی زین جواب اُشد: «بله، سرورم، ولی حتی سگیا هم از خُرد تگه نی که از سفره بچیا اُفته، اُخرت.» ^{۲۹} عیسی شُ انا گُت: «و خاطر! حرفت، اچا که دیو از دُت دَر اُند!» ^{۳۰} آن زنا اَ خونَه چو و اُشدی که دُتس لی لبافش خته و دیوا از انا دَر چد.

عیسی اُیک مرد گل شفا اَد

^{۳۱} بعد عیسی از منطکَه صور اگشت و از ره صیدون اَ طرف دریاچه جلیل چو، انا از منطکَه دِکاپولیس رد اَبو. ^{۳۲} آنکا یک مردی سُنحد عیسی اَنو که هم گل هاد و هم تی زابوش شگرت. انا ایا اَ عیسی التماس شیکه دستس شلو نسه. ^{۳۳} عیسی م مردا از وسط جماعت شُ لرد گشی، شُ جی خلوتی بو و کلکیاش شُ تی گاشی انا نه. بعد تُف اُشست و دست شُ لی زابن م مردا نه. ^{۳۴} م موگوا اَ آسمو چش اُشیکه، آه اُشکشی و شُ م مردا گُت: «اُفتح!» - یعنی «واز ایش!» ^{۳۵} جُخو گاشی م مردا واز اَبو و زابوش اَ ره اُفته و ولم حرف اُشزاد. ^{۳۶} عیسی شُ انا ایا سفارش کِه، که اَ کضیه و اَ کسی نگایت. ولی هرچی بسته سفارش شیکه، انا ایا بسته دربارَه اَ انفاکا حرف شوآزاد. ^{۳۷} مردم بُری تعجب شُ کردستاد و شوآگت: «هرگری اُشکرد، خوبه؛ حتی اَ گلیا سَنوا اکو و زابن گگیا هم واز اکو!»

۸

خوراک دَد اَ چهار هزار نفر

^۱ تی آن رازیا، دوباره جماعت گاتی جمع اُبدت. وختی چی اسی خرد سَنهاد، عیسی شُ شاگردیاش حد خوش جار زاد و شُ انا ایا گُت: ^۲ «دلم و حال اَ جماعتا اُسخه، اسی که الان سه راز که خود ما هت و چی اسی خرد سنی. ^۳ آگه گشته شُ فیرستام تا اَ خونشو اُجت، تی ره ضعف اکت. مُشتی از ایا از ره دور

أَنْدِسْتِ.»^٤ شاگردیا شُنْ اَنَا گُت: «اِکَا تِي اِينَا جِي پَرْتِي كِيه شَسَاهِبِ اَسِي سِير اَكْرِدِه اِ مَرْدَمَا نُو وَا جِرْ؟»^٥ عیسی از آنایا اَشْپَرَسِي: «چَنْتَا نُو تُهَه؟» اَنَايَا شُگْت: «هَفْتَا.»^٦ عیسی شُ جَمَاعَت فَرْمُو دَ تَا لِي رَمِي هُنَيْت. هَفْتَا نُنَا شَا سِه و بَعْد از شُکَر كِرْدِه، تِگِه اَشْکِه و شُ شاگردیاش دَ تَا جَلُووِ مَرْدَم هُنَيْت؛ شاگردیا هَم شُنْ جَلُووِ جَمَاعَت نَه.^٧ چَنْتَا مَهِنِ كِينِگِلِه هَم شُهَاد. پَ عیسی شُ مَهِنِيَا بَرَكْت دَ، و اَشْگَت تَ مَهِنِيَا هَم جَلُووِ مَرْدَم هُنَيْت.^٨ اَنَايَا شُخَه و سِير اَبْدِيْت و هَفْتَا زَانْبِيل پُر از خُرْدِي نُو و مَهِنِي كِه اَمُوْدِسْتَاد جَمْع شُنَاكِه.^٩ حُدُوْد چَهَار هِزَار نَفَر اَنَاكَا هَادِيْت. بَعْد عیسی اُ مَرْدَم اَشْفِرِسْت تَ اَحْت^{١٠} و جِخُو اَمْرَه شاگردیاش سُوَار كَايِك بُو و اُ مَنَطَكِه دَلْمَانُوْتَه چُو.

فَرِيْسِنِيَا يَك نَشُوْنَه اَسْمُوْنِي شُهَه

^{١١} عالمي فِرْگِه فَرِيْسِي اُنْدِيْت و شُرُوْع اُ بَحْث كِرْدَ خُود عیسی شُكِه و اَسِي كِه اَمْتَحَان اَشْبِكِيْت، از عیسی شُئِسْت يَك نَشُوْنَه اَسْمُوْنِي اُ اَنَايَا نِشُو هَادَ.
^{١٢} عیسی از تَه دَل آهِي اَشْكَشِي و اَشْگَت: «اَسِي چَه اِ نَسْلَا نَشُوْنَه شُهَه؟ حَكِيكْتَا، اُ شَمَا اَكَام، هِيچ نَشُوْنَه اِي اِ نَسْلَا دَدَ نَابِه.»^{١٣} عیسی اُ اَنَايَا وِل اَشْكِه و دُوْبَارَه سُوَار كَايِك بُو، و اُ اَنْرَاوِ دَرِيَاچَه چُو.

خَمِيرَمَايَه فَرِيْسِنِيَا و هِيرُوْدِيْس

^{١٤} شاگردیا شُنْزِيَاد چِسْتَاد نُو اَمْرَه خُوشُو و اَسِيهْت، و تِي كَايِك فَكْط يَك دُوْنَه نُو شُهَاد.^{١٥} عیسی شُ اَنَايَا هَشْدَار دَ و اَشْگَت: «خُواسْتُو بَه، از خَمِيرَمَايَه فَرِيْسِنِيَا و خَمِيرَمَايَه هِيرُوْدِيْس دُورِي بَكْنِي.»^{١٦} پَ شاگردیا دَرِيَاچَه اِكِه نُو شُئِي اَمْرِيَه شُرُوْع اُ بَحْث كِرْدَ شُكِه.^{١٧} عیسی كِه شُدَانِسْت دَرِيَاچَه چَه حَرْف رَتَات، شُ اَنَايَا گُت: «اَسِي چَه بَيْن خُوتُو دَرِيَاچَه اِكِه نُو تُئِي بَحْث كِرْدَاي؟ هَنُو نَادَانِي و نَافَهْمِي؟ مَ دَلْتُو از سَنِگِه؟^{١٨} چَش تُهَه و نَابِنِي؟ گَاش تُهَه و نَاشِنَاوِي؟ مَ تُن يَاد نِي؟^{١٩} مُوگِه اِي كِه پَنْجْتَا نُو اَسِي پَنْج هِزَار نَفَر تِگِه اَمِكِه، چَنْتَا زَانْبِيل پُر از خُرْدَ تِگِه يَا جَمْع نُنَاكِه؟» اَنَايَا شُگْت: «دُوَازْدَه تَا زَانْبِيل.»^{٢٠} عیسی اَشْگَت: «وَحْتِي هَفْتَا نُو اَسِي چَهَار هِزَار نَفَر تِگِه اَمِكِه، چَنْتَا زَانْبِيل پُر از خُرْدَ تِگِه يَا جَمْع نُنَاكِه؟» اَنَايَا شُگْت: «هَفْتَا زَانْبِيل.»^{٢١} عیسی شُ اَنَايَا گُت: «هَنُو نَافَهْمِي؟»

عیسی اُ يَك مَرْد كُور تِي بِيْت صِيْدَا شَفَا اَدَ

^{٢٢} اَنَايَا اُ شَهْر بِيْت صِيْدَا رَسِدِيْت. چَنْد نَفَر اُ يَك مَرْد كُور حَدِ عیسی شُئُو، و اُ

آنا التماس سُكِه دست شُلو نِسِه. ٢٣ عیسی دستِ مِ مرد کورا اُشگرت و از دِه شُدَر بو. بعد نُف شُ لی چِشِی آنا بَسْت و دستپاش شُ لی آنا نَه و اُشپُرسی: «چی دِداش؟» ٢٤ مِ مردا سِرَش بلند شاكِه و اُشگت: «أ مردم دِدام، ولی آنا یا چُنِ درختی هِت که رَه جِدات.» ٢٥ پِ عیسی یِک دَفَه دِگَه دستپاش شُ لی چِشِی مِ مردا نَه. چِشِی آنا واز آبو و بیناییش آگِشت، و هَمَه چیا واضح اُشدی. ٢٦ عیسی آنا شُ خُونش فِرِسْت و اُشگت: «حتی اُدخل دِه هم مِچا.»

اعتراف پِطْرُس دربارَه عیسی

٢٧ عیسی اَمْرَه شاگردیاش اُ دهاتی اطراف قیصریه فیلیپی چو. تی رَه، از شاگردیاش اُشپُرسی: «مردم اگائت ما کِه هام؟» ٢٨ آنا یا جواب شُناد: «مُشتی اگائت یحیای تعمیددَهَنده هِش، مُشتی اگائت الیاس پیغامبرش و مُشتی هم اگائت یکی از پیغامبریا هِش.» ٢٩ عیسی از آنا یا اُشپُرسی: «ولی شما اگائی ما کِه هام؟» پِطْرُس جواب اُشد: «تو مسیح موعودِش.» ٣٠ عیسی بُری شُ آنا یا سفارش کِه، که دربارَه آنا اُکسی چی نِگائت.

پیشگوئِنِ عیسی دربارَه مرگ و زنده آبدَش

٣١ عیسی شروع اُتعلیم دَدَ اُ آنا یا اُشکِه که پُسِ انسان باید بُری عذاب بَگِشه و از طرف شیخیا و کاهنی گپِ معبد و معلمی تورات رَد بیه، کُشته بیه و بعد از سه راز زنده آیه. ٣٢ عیسی اُ حرفا واضح اُشزاد، پِطْرُس آنا شُ لَرَد بو و شُ آنا نِهَب د. ٣٣ ولی عیسی لو شاگردنَه، شُ شاگردیاش چِش کِه و شُ پِطْرُس نِهَب د و اُشگت: «از ما دور آبِش، آی شیطون! اسی که فکری تو فکری انسانه، نِه فکری خدا.»

٣٤ مِ موگوا اُ جماعت و شاگردیاش شُخَد خوش جار زاد و شُ آنا یا گت: «اگَه کسی شُیه اُزدمبالَه ما بیاد، باید از خوش بگذر، صلیبش واسی و اُزدم ما بیاد. ٣٥ اسی که هرگه اُشبیه جوئش نجات هاد، آنا از دست اَد؛ ولی هرگه وَاخطر ما وَاخطر انجیل جوئش از دست هاد، جوئش نجات اَد. ٣٦ چون اسی آدم چه فایدهای اُشه که هَمَه دُنیا وا اُ دست بیار، ولی جوئش از دست هاد؟ ٣٧ چون آدم وَا جی جوئش چه شُشابه هاد؟ ٣٨ اسی کِه هرگه بین اُ نسلِ زناکار و گنُهکار، از ما وَا گلوُم عار اُشبه، پُسِ انسان هم وَاختی تی شکوه و جلال باي اُسمونیش اَمْرَه فرشتهی مُکَدَس بیاد، از آنا عار اُشه.»

۱ عیسی شُ آن جمعیت و شاگردیاش گُت: «حکیکتاً، اُ شما اگام، مُشتی اِکا وایستدستت که تا نینت پادشاهنِ خدا و کُدرت ادا، نامرت.»

عوض بده شکیل عیسی

۲ شش راز بعد عیسی، اُ پطرس و یعکوب و یوحنا اُمَره خوش شاسیه و اُ آنایا شُ بَرته کاو بلندی بو تا تنها بت. آنکا جُلوو چَش آنایا، شکیل عیسی عوض بو. ۳ جُمّیاش نورانی و بُری سفید بو، اوناکه لی زمی هِسکه اُشناشابه جُمّه ای اینا سفید آکو. ۴ آنکا، الیاس و موسی پیغامبر جُلوو چَشیاشو ظاهر بُدت و خود عیسی حرف شوآزاد. ۵ پطرس شُ عیسی گُت: «استاد، خَش که اما اِکا هم، بهر سه تا سایه بو نک بکنم، یکی آسی تو، یکی آسی موسی و یکی هم آسی الیاس.» ۶ پطرس اُشنادانست چه بگه، آسی که آنایا بُری ترسدستادت. ۷ م موگوا یک اُبری سایه شُ لی آنایا بست و صدایی از م ابرا اُم که: «اُپس عزیزومه، اُ آنا گاش گر بکنی.» ۸ یکدَفه م شاگردیا اُ دوروبرشو چَش شُکه، و دگه کسیدو حد خوشو شندی غیر از عیسی و بس.

۹ موگه ای که از کاو زیر آندانیت، عیسی شُ آنایا فرمود که تا موگه ای که پُس انسان از مُردیا زنده آنبُد، اِچی یهوا که شُدی اُ کسی نگایت. ۱۰ پ آنایا اِ گَضیهوا بین خوشو نگه شُکه، ولی از همدگه شوپُرسی که اُ زنده آبد از مُردیا یعنی چه. ۱۱ آنایا از عیسی شُپُرسی: «پ آسی چه معلمی تورات اگایت که اول باید الیاس بیاد؟» ۱۲ عیسی جواب اُشد: «بله که اول الیاس ادا تا همّه چیا چُن گبَلش و لم آکو. ولی چینائِه که دربارِه پُس انسان نوشته بُد که باید بُری عذاب بگِشه و تحقیر ببه؟ ۱۳ ولی، ما اُ شما اگام که الیاس اُنِد، و آنایا هر گری که شُست خود انا شُکه، هموناکه دربارِه انا تی نوشته ئی مکدس نوشته بُد.»

عیسی اُ یک پُسی که روح ناپاک اُشه شفا اَد

۱۴ وختی آنایا حد بکیه شاگردیا اُنِدت، شُدی که جماعت گاتی شُن دُور هت و معلمی تورات خود آنایا بحث کِردات. ۱۵ جماعت تا اُ عیسی شُدی، همّه بُری تعجب شُکه و وخیز شُحد چِدت، اُ آنا سلام شُکه. ۱۶ عیسی از آنایا اُشُپُرسی: «درباره چه خود آنایا بحث کِردای؟» ۱۷ مردی از وسط جماعت جواب اُشد: «استاد، پُس مُحد تو اُورد. آسی که یک روحی اُشه که اُ آنا گگ آکو. ۱۸ وختی

شَگِر، شُ زِمِ آزاد، اوناکِه دَهْنُش کاف اکو، دُدونِیاش کُلف آبه و جوئُش حُشک آبه. پَ از شاگردیات مَئِست که آن روحا از پُسم سُدر کِنت، ولی شُنِشابو.»^{۱۹} عیسی شُ آنایا جواب دَ: «آی نَسَل بی ایمون، تا کِی باید امَرِه شما بام؟ تا کِی باید تَحْمَل تُبِکِنام؟ اَ انا حِدِ ما بیاری.»^{۲۰} آنایا آن پُسا شُنْحَدِ عیسی اَنو. وَختی آن روحا اَ عیسی اُشدی، جِخو تَکونی شُ پُسِ دَ و پُسِ لی زِمِ اُفته، و هَموناکِه دَهْنُش کاف شِکِه لی زِمِ پَلینگ شَدَخِه.^{۲۱} عیسی از باشو اُشپُرسی: «چند وَختِه که اینائِه؟» انا جواب اُشد: «از وَختی که بَچی هاد.»^{۲۲} اَ روحا چند دَفَه انا شُ تی هُو و تَش پَسْتِه تا هلاکُش بَکو. ولی اگِه تَشابِه، گری بَکو، اَ اما رحم بَکو و کمکو بَکو.»^{۲۳} عیسی اُشگت: «اگِه تَشابِه؟ اَسِی کسی که ایمون اُشه هَمه چی ممکنه.»^{۲۴} بای مِ بَچا جِخو وَصدای بلند اُشگت: «ایمون اُم؛ کمکم بَکوَت حریف بی ایمونیم بَمام!»^{۲۵} وَختی عیسی اُشدی که جماعت وَخیز شُ طرف اُنَدات، شُ آن روح ناپاک نِهَب دَ و اُشگت: «آی روح کَل و گُگ، اُ تو فرمو اَتام از انا دَر بَدا و دِگِه هِسوَخت اُتی جون انا مَچا!»^{۲۶} مِ روحا کال اُشکِه و تَکونِ سَختی شُ پُسِ دَ و از انا دَر اَم. مِ پُسا چُن جنازَه‌ای بو، اوناکِه بُری از آنایا شُگت: «اَنا مُردِه.»^{۲۷} ولی عیسی دست مِ پُسا اُشگرت، بلند شاکِه و پُسِ لی پا وایست.^{۲۸} وَختی عیسی اُخونَه چو، شاگردیاش تی خلوت از انا شُپُرسی: «اَسِی چه اَما مُنِشابو آن روحا سُدر کِینم؟»^{۲۹} عیسی جواب اُشد: «اینا روحی وَغیر از دعا دَر نِدا.»

عیسی دَفیدو دربارَه مُردَه و زنده اَبَدش پیشگویی اکو

^{۳۰} آنایا از اَنکا جِدِت و از تی منطگِه جلیل رَد بُدِت. عیسی اُشناهست کسی بَدانِه انا گِئِه،^{۳۱} اَسِی که انا شُ شاگردیاش تعلیم اَد و شُ آنایا اگت که: «پُسِ انسان، اُ دست مردم تسلیم آبه و انا شُکُشت. سه راز بعد از اِکِه شُکُشت، زنده اَدَبِه.»^{۳۲} ولی شاگردیا منظور عیسی شُنْفَهمی و شوآتِرسی از انا سَوَال بَکِنت.

کِ از هَمه گِپْتِئِه؟

^{۳۳} آنایا اُ شهر گَفرناحوم اُنَدِت. موگه‌ای که تی خونَه هادِت، عیسی از آنایا اُشپُرسی: «تی رَه دربارَه چه بحث توآکِه؟»^{۳۴} ولی آنایا ساکت اَمودِت، اَسِی که تی رَه دربارَه اِ اَمَرِیَه بحث شوآکِه، که کدومشو از هَمه گِپْتِئِه.^{۳۵} عیسی شُست و شُ آن دوازده شاگرد جار زاد و شُ آنایا گت: «اگِه کسی شِئِه اول بَه، باید

آخر از هَمَه و نوکر هَمَه به.»^{۳۶} بعد یک بچی شئو و شُ وسط آنا یا نه. عیسی بچ شُ بغل کِه و شُ آنا یا گُت: «هرگه اُ اینا بچی و اسم ما گبول بکو، شُ ما گبول کُرد، و کسی که اُ ما گبول بکو، نه اُ ما، بلکه اُ آنا کِه اُش فرستد ستام گبول اُش کُرد.»

هرگه و ضد آما نی، خود آما ئه

^{۳۸} یوحنا شُ عیسی گُت: «استاد، آما گسیا مُدی که و اسمت اُ دیویا از آدامیا شُدَر اِکِه، ولی آسیی که از آما نهاد سعی مُکِه جلووش بگرم.»^{۳۹} ولی عیسی اُش گُت: «جلووش مگری، آسیی کِه کسی اُشناشابه و اسم ما معجزه بکو و کامی بعدته، از ما بد بگه.»^{۴۰} چون کسی که و ضد آما نی، خود آما ئه.^{۴۱} آسیی کِه حکیکتا، اُ شما آگام، هرگه و خاطر اِکِه مالِ مسیح هی، حتی یَک چَکِ هُو اُ شما هاد، اصلا بی آجر آنا مانه.

تعلیم درباره وسوسه

^{۴۲} «هرگه باعث بیه که یکی از اُ کینگی یا که اُ ما ایمون اُشه گناه بکو، آسی آنا بهته هاد که سنگِ هاس گاتی شُ دور گُرد کنت، و شُ تی دریا هُ بیت! ^{۴۳} اگه دستت باعث گناه کُردت اِبه، گتُش بکو. آسیی تو بهته که شل اُ داخل زندگن ابدی اُچش، تا اِکِه و دوتا دست اُ جهنم اُچش، تی تَشی که هسوخت خاموش آنا به. ^{۴۴} جی که کرم آنا یا نامری و تَش خاموش آنا به. ^{۴۵} و اگه پات باعث گناه کُردت اِبه، گتُش بکو. آسیی تو بهته که لنگ اُ داخل زندگن ابدی اُچش، تا اِکِه و دوتا پا اُ جهنم بفتش. ^{۴۶} جی که کرم آنا یا نامری و تَش خاموش آنا به. ^{۴۷} و اگه چشت باعث گناه کُردت اِبه، شُدَر بیا، آسیی تو بهته که و یک چش اُ پادشاهن خدا اُچش، تا اِکِه و دوتا چش اُ جهنم بفتش، ^{۴۸} جی که

«کرم آنا یا نامری

و تَش خاموش آنا به.»

^{۴۹} «آسیی که هَمَه و تَش سور ایت. ^{۵۰} نَمک حَش، ولی اگه نَمک سوریش از دست هاد چینا اِبه دَفیدو سور اُش بکُنش؟ شما هم تی خوتو نَمک تِبه و اُمربیه تی صلح و صفا زندگی بکنی.»

تعلیم درباره طلاق

۱ عیسی از آنکا در اَم و اَ منطقَه یهودیَه و آنرا و رود اردُن چو. جماعت دَقیدو دوزش جمع اَبَدیت، و عیسی دوباره چُن عادت همیشه، شُ آنایا تعلیم دَ.
 ۲ عالمی فِرگیه فَریسی حد عیسی اُنَدیت و اَسی اِکه امتحانُش بِکِنیت از انا شُپرسی: «شرعا روایه که مرد اُ زَنش طَلاک هاد؟» ۳ عیسی جواب اُشد: «موسی پیغامبر چه حُکمی شُ شما دَ؟» ۴ آنایا شُگت: «موسی اُشهشت که مرد طَلاکنامه ای بِنویسه و اُ زَنش وِل بکو.» ۵ عیسی شُ آنایا گت: «موسی وَاخاطر اِکه دِلتو سَنگه اِ حُکما اَسی شما اُشِنوشت. ۶ ولی از شروع خِلگت، ”خدا اُ آنایا مرد و زَن خَلک اُشِکه.“ ۷ ”وَاخاطر هَم، مرد اُ با و نَدشو وِل اَکو، اُ زِن خوش اَچسِبه، ۸ و اَن دوتا یَک بدن اَبت.“ پَ آنایا دِگه دوتا نه، بلکه یَک بدنِت. ۹ پَ چی که خدا جفت اُشِکِرِد، انسان جدا نِکو.»

۱۰ وَاختی تِی خونه هادیت، شاگردیا دَقیدو درباره اِ موضوعا از عیسی سَوال شِکه. ۱۱ عیسی شُ آنایا گت: «هرگه اُ زَنش طَلاک هاد و زنی دِگه بِگِر، در حَک زَنش زنا اَکو. ۱۲ و اَگه زنی از شوش طَلاک بِگِر و شوی دِگه بکو، زنا اَکو.»

بهری بچیا حد ما بِلگت

۱۳ مردم اُ بچیا حد عیسی شُداو تا شُن لو دست هُنِسه و برکتشو هاد. ولی شاگردیا شُن مردم نِهب دَ. ۱۴ عیسی وَاختی اِنا اُشدی، بُری تَریخ بو و شُ شاگردباش گت: «بهری تا بچیا حد ما بِلگت؛ جلو شو مَگری، اَسی که پادشاهین خدا مال اِینا کسِیته. ۱۵ حکیکتا، اُ شما اَگم، هرگه پادشاهین خدا رو چُن یَک بچی گبول نِکو، هِسوخت اُ انا داخل نابه.» ۱۶ و عیسی اُ بچیا شُ بغل کِه، لی آنایا دست اُشَنه و شُ آنایا برکت دَ.

جوون پولدار

۱۷ وَاختی عیسی اُ ره اُفته، یَک مردی وَاخیز اَم، جلوُوش زانو اُشزاد و اُشپرسی: «استاد خوب، باید چه بکنام تا وارث زندگین اَبدی بپام؟» ۱۸ عیسی جواب اُشد: «اَسی چه اُ ما خوب گتاش؟ هِسگه خوب نی غیر از خدا و بس. ۱۹ حکمی خدا رو اَدانیش: ”گتل مَکو، زنا مَکو، دُزی مَکو، شهادت دارو مَد، حُکه بازی مَکو، اُ با و نَنت احترام هُنِس.“ ۲۰ اَن مردا جواب اُشد: «استاد، هَمه اِیا از

جَوونِي أَنْجُومِ أَمَدَدِ.»^{٢١} عيسی وَ محبتِ چَش شُ آن مَرَدَا كِه وَ شُ أَنَا گُت: «تو يَك چي كام آتِه، اُچا هرچي آتِه بَفرِش وَ اُفخيريا هَادِ كِه تِي آسِمُو گَنجِ آتِه. مِ موگُوا بَدَا وَ از ما پيروِي بَكو.»^{٢٢} آن مَرَدَا از اِ حَرفِ عيسی نا اميد بو وَ وَ غصه از آنكا چو، آسِي كِه بُرِي پولدار هاد.

^{٢٣} عيسی اُ دوروَبَرِ چَش أَشِكِه، شُ شاگردِياش گُت: «چادِ سَخْتِه كِه پولدارِيا داخلِ پادشاهينِ خُدا اُچَت!»^{٢٤} شاگردِيا از حَرفِي عيسی تَعَجَبِ شُكِه. ولى عيسی دَفِيدُو شُ أَنَا يَا گُت: «أَيِ بَچِيَا، داخلِ چَدِه اُ پادشاهينِ خُدا چادِ سَخْتِه! ^{٢٥} رَدِ بَدِه اُشترِ از گَلِيَه سوزنِ آسُونْتِه تَا اِكِه يَكِ آدامِ پولدارِ اُ پادشاهينِ خُدا داخلِ اُچِه.»^{٢٦} شاگردِيا كِه بُرِي حُشكشُو اُشَرادِستاد، شُنِ عيسی گُت: «بِ كِه شَشابِه نجاتِ پيدا بَكو؟»^{٢٧} عيسی چَش شُ أَنَا يَا كِه وَ اُشگُت: «اِ آسِي انسانِ غيرممكَنه، ولى آسِي خُدا اينَا نِي؛ چونِ هَمَه چي آسِي خُدا ممكَنه.»

^{٢٨} بَطْرُس شُ عيسی گُت: «بِينِ، اَمَا هَمَه چيا وِلِ مَكِرِدِ وَ اَزْدُمبالِه تُو اُنْدِستِم.»^{٢٩} عيسی اُشگُت: «حَكِيكْتَا، اُ شَمَا اِگَم، كَسِي نِي كِه وَخاطرِ ما وَ وَخاطرِ اَنْجِيلِ، خُونِشِ يَا كَاكِيَا يَا دَا دِيَا يَا نَنَه يَا بَا يَا بَچِياشِ يَا زَمِنِياشِ وِلِ اُشَكِرِ دِ سَبِه،^{٣٠} وَ تِي اِزْمُونَا، صَدِ بَرابَرِ بَشْتِه، خُونَه يَا وَ كَاكِيَا وَ دَا دِيَا وَ نَنَه يَا وَ بَچِيَا وَ زَمِنِيَا وَ اَمَرَه أَنَا اَزَارِ وَ اذيتِ اُدستِ نيارِ وَ تِي زَمُونِي كِه اَدَا هَمِ زَنْدِگِنِ اَبَدِيِ نَصِيبِشِ نِبِه.^{٣١} ولى خيلِيَا كِه اَوْلَتِ اَخْر اَبِتِ وَ أَنَا يَا كِه اَخْرِتِ اولِ اَبِتِ!»

سومينِ پيشگوئِنِ عيسی دربارِه مرگِ وَ زَنْدِه اَبَدِشِ

^{٣٢} أَنَا يَا تِي رَهِ شَهْرِ اورشليمِ هَادِتِ وَ عيسی جَلوتِه از أَنَا يَا اُچو. شاگردِيا تَعَجَبِ شُكِرِ دِستادِ وَ كَسِي كِه اَزْدُمبالِشُو اُچَدِتِ، تِرْسِدِستادِتِ. عيسی دَفِيدُو دوازدهِ شاگردُشِ شُ لَرْدِ بو وَ دربارِه چي كِه گَرارِ هَادِ آسِي أَنَا اِتفاكِ بَفْتِه، شُ أَنَا يَا گُت.^{٣٣} عيسی اُشگُت: «بِينِي، اُ اورشليمِ اُچَم. اُ پُسِ انسانِ دِستِ كَاهِنِيِ گَبِ مَعْبَدِ وَ مَعْلَمِيِ توراتِ اَبِتِ، أَنَا يَا اُ أَنَا مَحكومِ اُ مَرگِ اَكِنِتِ وَ اُ تَحويلِ غيريهودنِياِ اَبِتِ. ^{٣٤} أَنَا يَا رِشخاندِ شُكِنِتِ، نُفِ شُلوِ اَبِتِ، شُلاقِ شُرِنِتِ وَ شُكُشِتِ. وَ أَنَا بَعْدِ از سهِ رازِ زَنْدِه اَدَبِه.»

درخواستِ يِعكُوبِ وَ يوحنا

^{٣٥} يِعكُوبِ وَ يوحنا پُسيِ زِيدِيِ حَدِ عيسی اُنْدِتِ وَ شُگُت: «استادِ، خواهشِ اِكِنِمِ چي كِه از تُو مُئِه، آسِي اَمَا اَنْجُومِ هَايش!»^{٣٦} عيسی شُ أَنَا يَا گُت: «چِه تَبِه آسِي شَمَا بَكِنَام؟»^{٣٧} أَنَا يَا شُگُت: «بِهَرِ كِه تِي شُكُوهِ وَ جَلالِ تُو، يَكِيِ اُ طرفِ

راستت و یکیدو ا طرف چپت هُنِئِم.»^{۳۸} عیسی شُ آنایا گت: «شما نادانی چه تُّه. تاشابه از پیاله عذابِی که ما آذخورام، و اخوری یا غُسل تعمیدی که ما اِگرام، بگری؟»^{۳۹} آنایا شُگت: «بله، ماشابه.» عیسی شُ آنایا گت: «شما هم از پیاله ای که ما آذخورام، آذخوری و تعمیدی که ما اِگرام، اگری.»^{۴۰} ولی اختیارش دست ما نی که بگام، کی ا طرف راست یا کی ا طرف چپم هُنی. ا جی یا مال گسیه که آسی آنایا آماده بُد.»

^{۴۱} وختی ده تا شاگرد دِگه انا شُشُفُت، از یعکوب و یوحنا بُری تریخ بُدت. ^{۴۲} عیسی ا آنایا شُحَدِ خوش جار زاد و ا شُگت: «شما ادانی آنایا که حاکمی کومی دِگه ا حساب ا دیت، ا آنایا سروری ا کیت، و گپته یاشو ا آنایا فرمو آت.»^{۴۳} ولی بین شما اینا نیه. بلکه هرکه شُئه بین شما گپ به، باید نوکر شما به.^{۴۴} و هرکه شُئه بین شما اول به، باید غلوم همه به.^{۴۵} آسی که حتی پُس انسان نِم تا خدمتُش بکنت، بلکه اَم تا خدمت بکو و جوئش آسی آزدین خیلیا هاد.»

عیسی ا بارتیمائوس کور شفا اَد

^{۴۶} آنایا ا شهر اریحا رَسِدِت. وختی عیسی ا مره شاگردیاش و جماعت گاتی از اریحا در اچدِت، یک گدای کور و اسم بارتیمائوس، که پُس تیمائوس هاد، بغل ره اداستاد.^{۴۷} وختی بارتیمائوس ا شُشُفُت که عیسی ناصرِی رد بُدا، کال ا شُکه و ا شُگت: «ای عیسی، ای پُس داوود پادشاه، ا ما رحم بکو!»^{۴۸} خیلیا شُن انا نِهَب د و شُگت که ساکت ا به، ولی انا بشته کال شُکه و شُگت: «ای پُس داوود، ا ما رحم بکو!»^{۴۹} عیسی وایست و ا شُگت: «ا انا جار بزنی.» ا آنایا شُن انا مرد کور جار زاد و شُن انا گت: «خاطرت جمع به! آپایش، جارت رتا.»^{۵۰} بارتیمائوس عباش شُ لرد بَست، از جاش جخت و حدِ عیسی اَم.^{۵۱} عیسی از انا ا شُرسی: «چه تئه آسی تو بکنام؟» م مرد کورا جواب ا شد: «استاد، مئه چشیم دوباره ببینه.»^{۵۲} عیسی شُ انا گت: «اچا که ایمونت شُ تو شفا دد.» جُخو چبشی انا مرد کورا واز ابو و آزدُمباله عیسی ا ره افته.

ورود شاهانه عیسی

^۱ وختی ا دهاتی بیت فاجی و بیت عنیا رَسِدِت، که نَزیک شهر اورشلیم و تی کاو زیتون هاد، عیسی ا دو نفر از شاگردیاش ا شُفِرِست^۲ و شُ آنایا گت: «ا دهی که

تُن جَلوَوِ اُچي، تا اُ داخل چدی. اُ گُره الاغی اَدجری که شُبستِه و تا الان کسی شُ سوار نَبِد. واز اُشِبکني و بیاری. ^۳ آگه کسی شُ شما گت: «آسی چه اینا کِردای؟» یگائی: «خداوند اُ انا احتیاج اُشه و جِحو اُکا آپس افرست.» ^۴ آن دوتا چِدت و تی کوچه‌ای گُره الاغی شُناجو که جلوو دری بَستِستاد. و انا واز شُناکه. ^۵ بعضی از کسبی که آنکا وایستدِستادِت شُن انا یا گت: «آسی چه گُره الاغا واز اُشِکِردای؟» ^۶ آن دوتا هَموناکه عیسی شُ انا یا گتِستاد، جواب شُناد: انا یا هم شُهشت که اُجت. ^۷ شاگردیا گُره الاغا حِدِ عیسی شُئو و عباشو شُن لی انا بَست، و عیسی سوار بو. ^۸ خلیلیا عباشو سِر رَه عیسی شُبست و مُشتی هم شاخه‌ئی که از درختی سِر زَمینیا شُبِلِدِستاد، تی رَه شوآبست. ^۹ گسبی که جلوته از عیسی اُچِدت و انا یا که از پَشت سِرش اَداندِت، کال شوآکه و شوآگت: «نجات هاد!»

«مُتبارِکه، انا که و اسم خداوند ادا!»

^{۱۰} «مُتبارِکه پادشاهن جِد اُما داوود که ادا!»

«نجات، تی آسمون آسمونیا!»

^{۱۱} عیسی اُ اورشلیم اُم و اُ معبد چو. انا اُ هَمه چی که دوروبُرش هاد چَش اُشِکه، ولی آسی که وِرگار هاد، اُمَره آن دوازده شاگرد اُ بیت عَنیا چو.

عیسی اُ درخت انجیر نفرین اُکو

^{۱۲} راز بعد، موگه‌ای که از بیت عَنیا در اُنِدِت، عیسی گُشَنش هاد. ^{۱۳} از دور درخت انجیری اُشدی که برگ اُشاد؛ پ چو تا بِنِه شُشابه انجیر لی انا واجر یا نه. وختی نَزیک اُبو، غیر از برگ چي لی انا شانجو، آسی که هَنو فصل انجیر نِهَاد. ^{۱۴} عیسی شُ درخت گت: «دِگه هِسوخت کسی از تو میوه نِخه!» شاگردیاش انا شُشُنفت.

عیسی معبدا پاک اُدکو

^{۱۵} وختی اُ اورشلیم رَسِدِت، عیسی اُ معبد چو و اُ کسبی که تی معبد خرید و فروش شوآکه شُدِر کِه. انا میز صَرافیا و بساط گموترفروشیا شابرَدنه. ^{۱۶} و اُشِنهشت کسی آسی بار بُرد از وسط صَحَن معبد رَد بیه. ^{۱۷} عیسی شُ انا یا تعلیم دَ و اُشگت: «مَ تی نوشته‌ئی مکدَس نوشته نَبِد که، «اُ خونه ما اگائت خونه دعا آسی هَمه ملتیا؟» ولی شما انا «لونه دُزیا» تَکِرِد.»

۱۸ کاهِنی گپ معبد و معلمی تورات وَختی اِثا شُشُنُفَت، اَزْدُم رَهِ هَادِثِ که اُ عیسی نابود بَکِنِث، چونِکِه از انا شوآترسی، اِسی کِه هَمَه جماعت از تعلیمی انا حُشکشو اُشزادِستاد. ۱۹ موگِه شوم که بو، عیسی و شاگردیا از شهر دَر چِدِث.

یَک درس از درخت انجیر

۲۰ صبح وَگِه، هَموناکِه رَد اُبْدِث درخت انجیرا شُدی که از ریشَه حُشک اُبْدِستاد. ۲۱ پِطْرُس شُیاد اُم و شُ عیسی گُت: «استاد، بِن! درخت انجیری که نفرین اُنکِه، حُشک اُبْد.» ۲۲ عیسی شُ انایا جواب دَ: «اُ خدا ایمون تُبِه. ۲۳ حکیکتاً، اُ شما اگام، هرکِه اُ کاوا بَگِه، "از جا کادَ بَش و اُ خوت تِ دریا هُبی،" و تِ دَلُش شُک نِکو، بلکه ایمون اُشِبِه چی که اگِه اتفاک اَفْتِه، اِسی انا اَنجوم اِبِه. ۲۴ پَ اُ شما اگام، مَ چی که تِ دعا نُئِه، ایمون تُبِه که نُگرتِه. و انا مالِ شما اِبِه.

۲۵ «هر وَخت دعا اَکِنی، اگِه از کسی چی تُن دِلِه، اُشِبِخشی تا بایِ اَسْمونیتو هم، خطائیاتو بَبخِشِه. ۲۶ ولی اگِه شما نَبخشی، بایِ اَسْمونیتو هم، خطائیاتو نَبخِشِه.»

سؤال درباره گُدرت و اختیار عیسی

۲۷ انایا دَفیدو اُ اورشلیم اُنْدِث. موگِه اِی که عیسی تِ معبد گدام شَزاد، کاهِنی گپ و معلمی تورات و شیخیا شُخَد اُنْدِث، ۲۸ و از انا شُپُرسی: «وَ چِه حَکی اُ گرتیهوا اَکِنِش؟ کِه حَکِ اَنجوم اُ گرتیهوا شُ تو دَد؟» ۲۹ عیسی جواب اُشَد: «ما هم از شما یَک سوالی اُم. اُ ما جواب هاتی تا ما هم اُ شما بَگام وَ چِه حَکی اُ گرتیهوا اَکِنام. ۳۰ غُسل تعمیدی که یحیی شُد از طرف خدا هاد یا از طرف انسان؟ جواب هاتی.» ۳۱ انایا اَمْرِبِه شُور شُکِه و شُگت: «اگِه بَگائِم، "از طرف خدا هاد"، اگِه، "پَ اِسی چه اُ انا ایمون تُنئو؟" ۳۲ ولی اگِه بَگائِم، "از طرف انسان هاد"...» انایا از مردم شوآترسی، اِسی که هَمَه اُ یحیی یَک پیغامبر واکعی شوآدانِست. ۳۳ پَ انایا شُن عیسی جواب دَ: «نادانِیم.» عیسی شُ انایا گُت: «ما هم اُ شما ناگام وَ چِه حَکی اُ گرتیهوا اَنجوم اَنام.»

مَثَلِ بَاغْبُنِيَا شَرِيرِ

۱ عیسی و مثلیا خود آنایا حرف اَشْرَاد و اَشْكَت: «یک مردی باغ انگوری نک اَشْکِه و دورُش حصار اَشْکَشِي. آنا یک حوضی اَسِي له کِرْدِه انگور و برجی اَسِي نگهبونی نَک اَشْکِه. بعد باغ انگورا شُ چَنتا باغبو اجاره د و خوش اُ یک مملکت دِگه چو. ۲ وَخْتی موگِه اَجْدِه انگوریا رَسِي، یک نوگر شُحَدِ باغْبُنِيَا فِرِسْت تا مُشتی از میوه باغ انگورا از آنایا واسی. ۳ ولی باغْبُنِيَا آن نوکرا شُگِرْت، شُزاد و دست خالی شُناگِرْدَنه. ۴ صاحب باغ دَقِيدو یک نوگر دِگه شُحَدِ آنایا فِرِسْت، ولی باغْبُنِيَا سِرِم نوگرا خُرد شُکِه و وَ زشتی خود آنا رفتار شُکِه. ۵ صاحب باغ یک نوگر دِگه اَشْفِرِسْت، باغْبُنِيَا آنا هم شُکَشْت. و خود خیلای دِگه هم هَمینا رفتار شُکِه؛ شُن بعضیا زاد و بعضیا هم شُکَشْت. ۶ صاحب باغ فَکَط یک نفر دِگه اَشَاد که بَفِرِسْت و آنا، پُس عزیزش هاد. پ آخر از هَمه اُ آنا شُحَدِ باغْبُنِيَا فِرِسْت و شُ خوش گت: «حَرْمَتِ پُسْمِ نِگِه اَکِبْت.» ۷ ولی م باغْبُنِيَا شُن یه گت: «اُ وارثه؛ بِلگی اَشْبِکْشِم ت میراثش اُ اما پَرسه.» ۸ پ باغْبُنِيَا آن پُسا شُگِرْت، شُکَشْت و از باغ انگور شُنْدَر بَسْت. ۹ آله صاحب باغ انگور چه اکو؟ آنا آدا و اُ آن باغْبُنِيَا نابود اکو و باغ انگورا اُ کَسِي دِگه آد. ۱۰ م تِ زبور داوود نَبْخواد که:

«م سَنگی که معماریا رد شُکِه،

سَنگِ اَصْلِنِ سَاخْتِمون بُد.

۱۱ خداوند اینا اَشْکِرْد

و تِ نظر اُما عَجیبه؟»

۱۲ رِئِیسی کوم اَزْدِمبالِه اِ هادِت که اُ عیسی بَگِرْت، اَسِي که شُفَهْمِي اِ مَثَلَا دربارِه آنایا اَشْگِتِه، ولی از مردم شوآتِرسی؛ پ اُ عیسی وِل شُکِه و چِدْت.

خَرَاجِ دَدِ اَمْبِرَاطورِ رومِ

۱۳ بعد آنایا اُ مُشتی از کَسِي که از فِرْگِه قَرِیسی هادِت و مُشتی از طرفداری هیرودیسَا شُحَدِ عیسی فِرِسْت تا اُ آنا وَ حَرَفِي خوش شُ دام هُبِیت. ۱۴ آنایا حَدِ عیسی اُنْدِت و شُگت: «استاد، اَدانِم که تو آدام وِلْمی هِش و از کَسِي تِرسی اَتنی، اَسِي که اُ شَکَل و ظاهَر کَسِي چَش ناکِنِش. بلکه زِه خدا رو وَ درستی یاد

آتیش. شَرعاً روائیه که اُ امپراطور روم باج و خَرّاج هاتِم یا نَه؟ باید هاتِم یا نَه؟»
 ۱۵ ولی عیسی که از ریاکارنِ آنایا خبر اُشاد، اُشگت: «آسی چه امتحانم کِردای؟
 آسی ما یک دینار بیاری تِ بِنام.» ۱۶ آنایا هم یِک سگه‌ای شُئو. عیسی از آنایا
 اُشپُرسی: «لی اِشکل و اسم کِی؟» آنایا جواب شُناد: «امپراطور روم.» ۱۷ عیسی
 شُ آنایا گت: «پ مالِ امپراطورا اُ امپراطور هاتی و مالِ خدا رو اُ خدا.» آنایا از
 حرفی عیسی حیرون بُدِت.

صَدوقِنیا دربارَه کیامت اُپرست

۱۸ عالی فرِگه صَدوقی حدِ عیسی اُنِدِت، صَدوقِنیا زنده اُبدَه بعد از مرگا
 حاشا شواکِه. آنایا یک سؤالی از عیسی شُکِه و شُگت: ۱۹ «استاد، موسی
 پیغامبر آسی اما اُشَنوشته که اگه یک مردی کاکشو بَمری، و کاکِی که مُرده زَن
 اُشِبِه ولی بَچ و باری اُشَنِیه، آن مردا باید اُ م بوهوا بَگر تا نَسلی آسی کاکشو
 هُنِسِه. ۲۰ اَله هفتا کاک هادِت. کاکِی اولیشو زنی اُشِکِه و بدون اِکِه بَچ و باری
 اُشِبِه مُرد. ۲۱ پ کاکِی دوُمی م بوهوا اُشِگِرِت، ولی آنا هم بدون اِکِه بَچ و باری
 اُشِبِه مُرد. کاکِی سوُمی هم اینا بو. ۲۲ هَمینا، هیچ یک از م هفتا کاک و بَچ و باری
 شُنهاد. بعد از هَمَه آنایا آن زنا هم مُرد. ۲۳ اَله تی کیامت، موگه‌ای که مُردیا زنده
 اُدبِت، م زنا، زِن کدوم یِکیشوئِه؟ آسی که هر هفتا کاک، آن زنا شُگِرِتستاد.»
 ۲۴ عیسی شُ آنایا گت: «م هَم سِوالَتو نِشو ناد که شما چاد اشتباه اِکِنی؟ آسی
 که نِه نوشته‌ئی مِکدسا اَدانی و نِه گُدرت خدا رو. ۲۵ چون موگه‌ای که مُردیا زنده
 اُدبِت، آنایا نِه زَن اِکِنِت و نِه شو اِکِنِت؛ بلکه چُن فرشته‌ئی اِسمو هِت.
 ۲۶ دربارَه زنده اُبدَه مُردیا، م تی کتاب موسی تِنخواد که تی داستان بُتِه سِتِه،
 چینا خدا اُمَرِه موسی حرف اُشزاد و اُشگت: ”ما هام خدای ابراهیم و خدای
 اِسحاق و خدای یعقوب؟“ ۲۷ خدا، خدای مُردیا نی، بلکه خدای زندیا ئِه. شما
 بُری اشتباه فکر اِکِنی!»

گاترین حُکم

۲۸ یکی از معلمی تورات نَزیک اُم و بحث کِردَه آنایا اُشُشُفِت. آنا وَختی اُشدی
 که عیسی چه جوابِ وِلمی شُ آنایا د، از آنا اُشپُرسی: «گدوم یکی از حُکمیا، از
 هَمَه مهمتتِه؟» ۲۹ عیسی شُ آنایا گت: «مهمترین حُکم اِئِه: ”گاش گر بکو آی
 اسرائیل، خداوند خدای اُمَا، خداوند یِکتائِه. ۳۰ خاطر خداوند خدات و تَموم
 دَلت و تَموم جونت و تَموم فِکرت و تَموم گوتت اُتِبِئِه.“ ۳۱ دوُمین حُکم اِئِه:

”خاطر هُمسَادَت چُن خوت أُتِبَّه.“ حُكْمِي گَاتتِه از اِ دوتا حُكْم نِي. «^{۳۲} آن معلم تورات شُ عِيسِي گُت: «خوب اُنْگُت، استاد! وُلْم اُنْگُت که خدا يکيه و غير از انا خدایي نِي، ^{۳۳} انا، و تموم دل و، و تموم عَکَل و، و تموم گُوت محبت کِرْد، و ا هُمسَادَت چُن خوت محبت کِرْد، از هَمَه هَدِيَه يَا و گُربونِي تموم سوز مهمتتِه.» ^{۳۴} وختي عِيسِي اُشْدِي که آن مَرْدَا عاکلانه جواب اُشْد، شُ انا گُت: «تو از پادشاهِن خدا دور نِهش.» بعد از انا، دِگِه هِسْگِه جَرَات اُشْنِکِه سؤالی از عِيسِي بَکُو.

مسیح پُسِ کِي؟

^{۳۵} موگه اِي که عِيسِي تِي معبد تعليم شُد، اُشْپُرسی: «معلمی تورات چينا شاشايه بَگائِت که مسیح پُسِ داوود پادشاهِه؟ ^{۳۶} داوود، خوش و الهام روح کدوس خدا، اعلام اُشْکِه که: «خداوند شُ خداوند ما گُت:

«اُدست راست ما هُنِي

تا وختي که دشمنيات ت زِرِ پا هُبيام.»»

^{۳۷} اگِه داوود خوش، ا انا “خداوند” جار آزاد، پ چينا مسیح موعود پُسِ داوود؟» جماعت گاتي که انا هادِت و حَشِي ا حَرْفِي عِيسِي گاش گَر شواکِه.

از معلمی تورات دور بِي

^{۳۸} پ عِيسِي تِي تعليم خوش اُشْگُت: «از معلمی تورات دوری بَکِنِي، انايا دوست شُهَه و عباي بلند ره اچت و مردم تِي کوچِه و بازار ا انايا سلام بَکِنِت، ^{۳۹} دوست شُهَه تِي عبادتگاهيا بهترين جا شُبه و تِي مهمونديا بَرْتِه مجلس هُنِيَت. ^{۴۰} انايا از يک طرف خونِه بَوَه يَا چِپُو ا کِنِت و از طرفيدو و خاطر اِکِه ا خوشو حَش نِشو هاتِت دعاشو طولاني ا کِنِت. مجازات انايا بَرِي سختتِه اِه.»

هَدِيَه بَوَه زَن

^{۴۱} عِيسِي روبروی م جِي اداستاد که صندوقِ معبد اناکا هاد و ا مردمی چَش شَکِه که پول شُن تِي صندوق اِبست. خيلي از پولداريا، بَرِي پول شواَد. ^{۴۲} بعد يک بَوَه زَن فخری اَم که دو کِرْنِي سَگِه کينگِلِه مَسِي شُ تِي صندوق بَست. ^{۴۳} عِيسِي شُ شاگردياش حَد خوش جار زاد و شُ انايا گُت: «حکيکتا، ا شما اگام، ا بَوَه زَن فخری از هَمَه انايا که پول ا تِي صندوق اِبْت، بَستِه پول اُشْدِد.»

٤٤ آسِی که هَمَه آنایا از زایدِن مال و مِناشو شُد، ولی اِ بَوَه زَنّا با اِکِه فخیر هاد، هرچی که اُشاد، یعنی هَمَه خَرجیشا اُشَدَد.»

۱۳

پیشگوئِنِ خرابِنِ معبد

۱ موگه‌ای که عیسی از معبد دَر آچو، یکی از شاگردیاش شُ انا گُت: «استاد، بِن! چه سنگی جُهنی! چه ساختمونی جُهنی!» ۲ عیسی شُ انا گُت: «اِ ساختمونی گاتا دِداش؟ بدان که اِکا سَنگ لِی سَنگی انا مانِه، بلکه هَمَه اَبَرِئِی.»

نشونئیِ آخر زَمون

۳ وختی عیسی لِی کاو زیتون روبروی معبد اداستاد، پطرس، یعکوب، یوحنا و اندریاس تی خلوت از انا شُپرسی: ۴ «اُ اما بَگِه اِ اتفاکیه‌وا کی اَفْتِه و نِشونَه‌ای که نَزیکه هَمَه اِچی یا اَنجوم بیه چئه؟» ۵ عیسی شُ انا گُت: «خواستو به تا کسی گمراه تُنکو. ۶ خیلیا و اسم ما اَدِیت و اِکائِت: "ما م هام" و اُ خیلیا گمراه اِکِنت. ۷ وختی دربارَه جنگیا اشناوی و خبر جنگیا اُ گاشتو ارسه، پریشون مَبی. اینا اتفاکی باید بَفْتِه، ولی هِنو آخر زَمون نی. ۸ آسِی که ملتی و ضد ملتی دِگِه و پادشاهنی و ضد پادشاهنِ دِگِه بلند اَدَبِه. تی جَبی مختلف زلزله‌یا ادا، کَحَطِنیا ادا. ولی اِیا فِکَط شروع دردی زایمونه. که فاصله بین دردیا، کامته و کامته اَدَبِه. ۹ «ولی شما خواستو اُ خوتو به، آسِی که نُن تحویل دادگاهیا ایت و تی عبادتگاه یهودنیا تو اَزنت. و خاطر ما در حضور فرمونداریا و پادشاهیا اواستی تا جلوو انا یا شهادت هاتی. ۱۰ اول، باید خبر خَش پادشاهن خدا اُ هَمَه ملتیا اعلام بیه. ۱۱ هر وخت تُبِگِرِت و نُن دادگاه بَپرِت، جلوجلو نِگرون مَبی که باید چه بَگائی، بلکه چی که مِ موگوا اُ شما دَدَه اِبِه، مِنا بَگائی؛ آسِی که اِ شما نِهی که حرف اَزنی، بلکه روح کدوس خدائه. ۱۲ کاک اُ کاک و با اُ بچش تحویل اَد که اُشِبکِشت. بچیا و ضد با و نَنشو اَبِت و اُ انا یا اُ گشته ایت. ۱۳ هَمَه و خاطر اسم ما از شما متنفر اَبِت؛ ولی هرگه تا آخر طاگت بیار، نجات پیدا اکو.

۱۴ «ولی هر وخت تُدی آن "نابود کننده زشت و نجس" تی جی که نباید به، شُند- (بهر خواننده بَفَهِمِه) مِ موگوا انا یا که تی منطکه یهودیه هِت، اُ کاویا بَگروخت؛ ۱۵ و کسی که لِی بوئه، آسِی اَسِسْتَه چی، زیر نیاد و داخل خوئش نچه؛ ۱۶ و کسی که سِرِ زمیه، آسِی اَسِسْتَه عباش اَنگِرِد. ۱۷ وای و حال زنی که

تی آن رازیآ، حامله هِت و زینی که شیر آیت! ^{۱۸} دعا بکنی که اِ اتفاکیا تی زمستو نِفْتِه. ^{۱۹} آسی که تی آن رازیآ اینا مصیبت گاتی آدا که چُنْ آنا از شروع خلکت که خدا دنیا وا خَلک اُشکِه تا الان اتفاک نِفْتِدِ، و هِسوخت هم اتفاک نافتِه. ^{۲۰} آگه خداوند آن رازیَهوا کوتاه شانِکِرِدستاد، هیچ آدمی جونِ سالم شُدَر نابو. ولی وَخاطر کِسی که انتخاب بُسِتِ، یعنی آنایابی که خوش انتخاب اُشکِه، آن رازیَهوا کوتاه شاکِه. ^{۲۱} تی آن زمونا، آگه کسی اُشما بگِه: ”بِینی، مسیح اِکائِه“، یا ”چَش بکنی، آنا آنکائِه!“ باور مکنی. ^{۲۲} آسی که مسیحی داژوی و پیغامبری داژوی اَدِیت و نِشونَه‌یآ و معجزه‌یآ آنجوم آیت تا آگه بپه، حتی اُ کِسی که انتخاب بُدِسِتِ هم گمراه بکنِت. ^{۲۳} پَ حواستو بپه، آسی که جلو جلو، هَمَه چی یا مْ شما گتِه.

^{۲۴} «ولی تی آن رازیآ، بعد از آن مصیبت،

» «خورشید تاریک آدپه

و ماه دگه نور ناد.

^{۲۵} اِسْتَرِیآ از اَسِمُو اَفْتِ

و گُدرتی اَسِمُونیا اَلرَزت.

^{۲۶} م موگوا مردم اُ پُس انسان اَبِنِت که وَ گُدرت و شکوه و جلالی گات تی اَبِریا آدا. ^{۲۷} م وختا، آنا اُ فرشته‌یآ اَفِرِسِتِ و اُ کِسی که انتخاب اُشکِرِدِ از چهار گوشه دنیا، از اِرُو زمی تا آنراو اَسِمُو، جمع آدکو.

^{۲۸} «از درخت انجیر اِ درسا یاد بگری: تا شاخه‌یِ آنا جَوونَه آزاد و برگ آد، اَفَهمی که تاوستو نَزیکِه. ^{۲۹} هَمینا هم، وَختی که تُدی اِ اتفاکیا اَفْتِدا، بَفَهمی که اُنَدِه پُس انسان نَزیکِه، دُم دَر. ^{۳۰} حکیکتأ، اُشما آگم تا هَمَه اِ اتفاکیَهوا نِفْتِه، اِ نَسلا از بین ناچه. ^{۳۱} اَسِمُو و زمی از بین آچه، ولی حریفی ما هِسوخت از بین ناچه.

کسی از آن راز و ساعتا خبر اُشنی

^{۳۲} «هِسکِه غیر از بای اَسِمونی آن راز و ساعتا نادانِه؛ حتی فرشته‌یِ اَسِمُو و پُس هم از آنا خبر شُنی. ^{۳۳} پَ بیدار بی و حواستو بپه، آسی که نادانی آن رَمونا گِی اَرَسِه. ^{۳۴} اُنَدِه آن رازا چُنْ مَرَدیه که موگِه چَدِه اُ سفر، وَختی از خونه دَر چِدا، اُ نوکریاش شُ وَر سِرِ گِرِی خُونش نَدِ، و اُ هر یک وظیفه‌ای اُشَدِدِ و اُ دَریو هم فَرمو اُشَدِدِ که بیدار وامانِه. ^{۳۵} پَ شما هم بیدار وامانی، آسی که نادانی

صابخونه کی آدا، شو یا نصف شو، موگه بنگ خروس یا صبح. ^{۳۶} نکو که آنا یکدقه بیاد و بینه شما ختستی. ^{۳۷} چی که ا شما آگام، ا همه آگام: بیدار وامانی!»

۱۴

نقشه کشته عیسی

^۱ دو راز ا عید پسخ و عید نین فطیر آمودستاد. کاهینی گپ معبد و معلمی تورات اژدم زهی هادیت که چینا و حکه بازی ا عیسی بگریت و ا شبکشت، ^۲ آسی که آنایا شوآگت: «نباید ا گرا تی رازی عید انجوم هاتیم، نکو یک وخت مردم شورش بکنت.»

^۳ وختی عیسی تی ده بیت عنیا تی خونه شمعون جذامی سیر سفره آداستاد، زنی و ظرف مرمری که عطرش تیک هاد حد عیسی ام، م عطر از سنبل خالص و بری گرو هاد. آنا ظرفا خرد ا شیکه و عطرش لی سیر عیسی لت. ^۴ مشتی از کبی که آنکا هادت بری تریخ بدت و شن یه گت: «آسی چه باید ا عطر اینا هدر اچه؟ ا آسی که شبو ا عطر ا بشته از سیصد دینار فرتنه بیه و پولش ا فخریا دد بیه.» و ا آن زنا بری سرزنش شیکه. ^۵ ولی عیسی ا شگت: «ا ا زنا ول بکنی. آسی چه ناراحت ا شکردای؟ ا زنا گر جهنی آسی ما ا شکرد. ^۶ آسی که شما ا فخریا همیشه خود خوتو تهه و هر وخت تبیه تاشابه ا آنایا کمک بکنی، ولی ا ما همیشه نی. ^۷ ا زنا هرچی ششابو، انجوم اشدد. آنا و ا گرا، جلوجلوا بدن ما آسی دفن عطر ا شزاد و آماده ا شکرد. ^۸ حکیکتا، ا شما آگام، هر جی تی گل دنیا، که خبر خش پادشاهین خدا اعلام بیه، گری که ا زنا ا شکرد هم ا یادش گته آیه.»

خیانت یهودا

^{۱۰} م موگوا یهودای اسخریوط که یکی از دوازده شاگرد هاد. حد کاهینی گپ چو تا ا عیسی تحویلشو هاد. ^{۱۱} آنایا وختی حرفی یهودا ششفت، خوشحال بدت و وعده شن آنا د که پول شاتیت. یهودا هم اژدم فرصتی هاد تا ا عیسی تحویل هاد.

شوم آخر

^{۱۲} تی اولین راز عید نین فطیر که بره پسخ گربونی اکنت، شاگردی عیسی از آنا

شُپرسی: «كُه تَّيَه اُجَم و شوم پَسَخا اَسِي تو آمادَه بَكِنِم تَ بِخورِش؟»
 ۱۳ عیسی دو نفر از شاگردیاش اُسفِرِسْت و شُ اَنایا گُت: «اُ شهر اُچی؛ اَنكا اُ
 مردی اِبنی كه نیقَدَه‌ای بُردا. اَزْدُم اَنَا اُچی. ۱۴ هرجا اَن مَرَدَا داخل چو، اُ صاحب
 مِ خونه‌وا بَگائی، "استاد گُتا اُتاك مِهموئَه ما گُئِه تا شوم پَسَخا خود شاگردیام
 بِخورام؟" ۱۵ اَنَا بَرَّئَه خونه یَك اُتاك گاتی كه گِلیم بَسْت و آمادئَه اُ شما نِشوآد؛
 تی اَنكا شوم پَسَخا اَسِي اَمَا آمادَه بَكِنی.» ۱۶ شاگردیا اُ رَه اُفتَدِت و اُ شهر چِدِت
 و سُدی هَمَه چی هَمونائَه كه عیسی شُ اَنایا گُئِسْتاد، و شوم پَسَخا آمادَه شُكِه.
 ۱۷ وَختی شُبو، عیسی اُمَرَه دوازده شاگردُش اُ اَنكا چو. ۱۸ موگه‌ای كه سِر
 سفرَه اُداسْتادِت و خوراك شوآخَه، عیسی اُشگُت: «حكیكتا، اُ شما اَگام كه یكی
 از شما كه خود ما خوراك اَخَه اُ ما خیانت اَكو.» ۱۹ اَنایا غمگین بُدِت و یكی بعد
 از یكیدو از عیسی شُپرسی: «ما مِ آداما هام؟» ۲۰ عیسی شُ اَنایا گُت: «یكی از
 شما دوازده نَفَرَه، مِ كه نوش خود ما تی تاس اَزاد. ۲۱ اَسِي كه پُس انسان اَجَه،
 هَموناكِه تی نوشتَه‌ئی مَكْدَس دربارَه اَنَا نوشتَه بُد، ولی وای وَحال كسی كه اُ پُس
 انسان تحویل دشمن اَد. اَسِي اَن آداما بَهتَه هاد كه هِسوخت اُدنیا نِندِسْتاد.»
 ۲۲ وَختی كه خوراك شوآخَه عیسی نُنّا شاسِه و بعد از شكر كِرَد، تَكِه اُشكِه و
 شُ شاگردیا دَ و اُشگُت: «بِگِری، اِ بدن مائَه.» ۲۳ بعد عیسی پیالَه‌وا شاسِه و
 بعد از شكر كِرَد، شُ شاگردیا دَ و هَمَه از اَنَا سُنّاخَه. ۲۴ و عیسی شُ اَنایا گُت:
 «اِ خون مائَه كه وَ اَنَا اِ عهد تازه‌وا مَهر اِكِنام. خون ما وَخاطر خیلِیا لِئَه اَبَه.
 ۲۵ حكیكتا، اُ شما اَگام كه دِگَه از تَمَرَه انگور اَنَاخورام تا رازی كه تی پادشاهِن
 خدا، تَرَش وَاخورام.»
 ۲۶ اَنایا بعد از اِكِه یك سرود حمد و ستایش شُخواد، اُ طرف كاو زیتون اُ رَه
 اُفتَدِت.

پیشگوئِنِ حاشا كِرَدَه بِطُرُس

۲۷ عیسی شُ شاگردیا گُت: «هَمَتو اُ ما وِل اَكِنی، اَسِي كه تی كتاب زكریای
 پیغامبر نوشتَه بُد،
 «اُ چِپیو اَزنام
 و گَهریا پَخش و پِلا اَبِت.»

۲۸ ولی بعد از اِكِه زنده اَبْدام، كَبِل از شما اُ منطكَه جلیل اَچام.» ۲۹ بِطُرُس شُ
 اَنَا گُت: «حتی اَكِه هَمَه وِل اُتَبِكِنِت، ما وِل اُتاناكِنام.» ۳۰ عیسی شُ اَنَا گُت:

«حکیکتاً، اُ تو اگام که هَمِ اِشو، کِبَل از اِکِه خروس دو دَفَه بُنگ هَادَ، تو سه دَفَه اُ ما حاشا اِکِنِش!»^{۳۱} ولی پَطْرُس وَ بُرِ اصرار اُشگت: «اگه لازم به خود تو بمرام هم، اُ تو حاشا ناکِنام.» هَمَه شاگردیا هم اينا سُگت.

عیسی تی باغ جَنسیمانی دعا اکو

^{۳۲} مِ موگوا اُ جِی وَ اسم جَنسیمانی چِدِت. عیسی شُ شاگردیاش گت: «وختی ما دعا اِکِنام، شما اِکا هِنئی.»^{۳۳} عیسی اُ پطرس و یعقوب و یوحنا اَمَرَه خوش اُشبو. عیسی بُرِ پریشون و بی کرار بو،^{۳۴} و شُ اَنایا گت: «جونم تا حد مرگ غمگینه. اِکا وامانی و بیدار بی.»^{۳۵} بعد عیسی هیلِی جلوته چو، لو شُ لی زمی نه و دعا اُشکه تا اگه ممکنه مِ ساعت عذابا از انا بگذر،^{۳۶} عیسی اُشگت: «آبا، با، هَمَه چی اسی تو ممکنه. اِ پیالَه عذابا از ما دور بکو، ولی بازم خواسته ما اَنجوم نِبِه بلکه خواسته تو اَنجوم ببه.»^{۳۷} عیسی اُگت و اُشدی که اَنایا خَتِستِت. پِ شُ پَطْرُس گت: «شَمعون، خَتِستِش؟ اُناشابو یک ساعت بیدار وامانِش؟^{۳۸} بیدار وامانی و دعا بکنی تا تی امتحان نِفتی. حکیکتاً که روح مشتاقه، ولی جسم جو اُشنی.»^{۳۹} عیسی دَفیدو چو و مِ دعا وا اُشکه.^{۴۰} و دَفیدو اُگت و اُشدی که اَنایا خَتِستِت، اسی که چَشیاشو بُرِ ساگی بُدستاد. اَنایا شُنادانِست چه جوابی اُ عیسی هاتِت.^{۴۱} عیسی اسی سَوَمین دَفَه حِدِ شاگردیا اُم و شُ اَنایا گت: «هَنو خَتِستی و استراحت کِرِدای؟ دِگه بَسِه! ساعتی که تعیین بُدستاد رَسید. اُپس انسان دست گَنهکاریا تسلیم اِکِنِت.^{۴۲} آبابی، اُجم. بِنی کسی که شَه اُ ما تحویل هَادَ، اُندا.»

دستگیرِ عیسی

^{۴۳} عیسی هَنو حرف شَزاد که یکدَفَه یهودا، که یکی از آن دوازده شاگرد هادَ، اَمَرَه جماعتی که چُماق و شمشیر شُهاد اُم، اَنایا از طرف کاهِنی گپ و معلمی تورات و شیخیا هادِت.^{۴۴} کسی که شُ عیسی خیانت کِه، شُ اَنایا نِشونه‌ای دَدستاد و اُشگتستاد: «اُ اَنایکِه اَدبوسام، خوشه؛ اُشبِگری و موگِه بُردِ حواستو جمع بَه.»^{۴۵} وختی یهودا اُ اَنکا رسی، یک راست اُ حِدِ عیسی اُم و اُشگت: «استاد!» و شابوسی.^{۴۶} مِ موگوا اَنایا اُنِدِت و اُ لی سِرِ عیسی لِیت و شُگرت.^{۴۷} ولی یکی از کسی که اَنکا وایستدستاد، شمشیرش اُشگشی و صَرِبَه‌ای شُ نوگرِ گپترین کاهِن زاد و گاشش اُشبلِی.^{۴۸} عیسی شُ اَنایا گت: «مِ ما راهزنام که وَ شمشیر و چُماق اسی گِرِتم اُنِدستی؟^{۴۹} ما هر راز تی معبد خود شما هادام و

تعلیم مَد و تُبِگِرَتَام. ولی بَهْرَت نَوَشْتَهْ ئِ مِکْدَس اَنجوم بِيَه. «^{۵۰} مِ مَوگُوا هَمَهْ شَاگَرْدِيَا اُ عَيْسِي وِل شُكِيَه، گِرُوخْتِيت. ^{۵۱} يَك جَووْنِي كِه فَكَط يَك تِيگِه پارچَه كَتوْنِي شُدور هَاد، اَزْدُمْبَالِه عَيْسِي اُرَه اَفْتَه. اَنايَا اُ اَنَا هَم شُگِرِت، ^{۵۲} وِل اَنَا مِ پارچَه كَتوْنِي كِه شُدور هَاد تِي دَسْت اَنايَا وِل اَشِكِه وِ لَخْت وِ پَتِي گِرُوخْت.

محاکمه در حضور شورای یهود

^{۵۳} اَنايَا اُ عَيْسِي شُنْحِدِ گِپْتَرِيْن كَاهِنِ بُو. اَنكا هَمَهْ كَاهِنِي گِپ وِ شِيخِيَا وِ مَعْلَمِي تورات جمع اَبْدِسْتادِيت. ^{۵۴} پِطْرُس هَم دُورادُور اَزْدُمْبَالِه عَيْسِي چُو تا اُ مِئْسِرَايِ خُونِه گِپْتَرِيْن كَاهِنِ رَسِي. بَعْد اَنكا حِدِ تَش، اَمْرَه نَگْهَبُونِيا شَسْت وِ اُ خُوش گِرم شَدِكِه. ^{۵۵} كَاهِنِي گِپ وِ هَمَهْ اَعْضَايِ شُورا اَزْدُمْبَالِه شَهَادَتِي وِضْد عَيْسِي هَادِيت تا اَشْبِكْشِت، وِلِي هِيچ چِي شُنَانِجُو. ^{۵۶} چُون با اِكِه خِيَلِيَا شَهَادَتِي دَارُو وِضْد عَيْسِي شُد، وِلِي شَهَادَتِيَاشُو اَمْرِيَه جُور نِهَاد. ^{۵۷} مِ مَوگُوا مُشْتِي جَلُو اُنْدِيت وِ وَ دَارُو وِضْد عَيْسِي شَهَادَتِ شُد وِ شُگْت: ^{۵۸} «اَمَا خُومُو مُشْنُفْت كِه شُگْت، اُ! مَعْبِدَا كِه وَ دَسْت اَنسان نَك بُدِ خِرَابِ اِكِنَام وِ تِي سَه راز، يَك مَعْبِدِ دِگِه نَك اِكِنَام كِه وَ دَسْت اَنسان نَك بُدِ سَبِه.» ^{۵۹} وِلِي حَتِي اُ شَهَادَتِ اَنايَا هَم اَمْرِيَه جُور نِهَاد. ^{۶۰} مِ مَوگُوا گِپْتَرِيْن كَاهِنِ اُپَا بُو وِ جَلُو هَمَهْ اَز عَيْسِي اَشْپُرْسِي: «هِيچ جُوابِي نَاتِش؟ اُ چِنِه كِه اُ مَرْدِيَا وِضْدُت شَهَادَتِ دَدَات؟» ^{۶۱} وِلِي عَيْسِي سَاكْت اَمُود وِ جُوابِي اَشْنِد. دَفِيدُو گِپْتَرِيْن كَاهِنِ اَز اَنَا اَشْپُرْسِي: «تُو مَسِيحِ مَوْعُود، پُسِ خُدَايِ مُتَبَارِكِش؟» ^{۶۲} عَيْسِي شُ اَنَا گُت: «هَام، وِ شَمَا اُ پُسِ اَنسان اَبِنِي كِه اُدَسْت رَاَسْت خُدَايِ كَادِرِ اُدَائِي، وِ خُودِ اَبِرِي اَسْمُو اَدَا.» ^{۶۳} مِ مَوگُوا گِپْتَرِيْن كَاهِنِ يَكِه جُمَشِ پَرِ اَشِكِه وِ اَشُگْت: «دِگِه چِه نِيَازِي اُ شَاهِدِ مَهَه؟» ^{۶۴} كُفْرِ گُتَش تَشْنُفْت. حُكْمِ شَمَا چِنِه؟» اَنايَا هَمَهْ اُ عَيْسِي مَحْكُومِ شُكِه وِ شُگْت كِه لَايِكِ مَرِگِه. ^{۶۵} مُشْتِي نُفِ شُنِ لِي عَيْسِي بَسْت؛ چَشْيَاشِ شُنَانِبَسْت وِ هَمِينَاكِه شُنِ اَنَا اَزَاد، شُواگْت: «پِيشْگُويِ بَكُو!» نَگْهَبُونِيَا هَم اُ عَيْسِي شُگِرِت وِ شُوزَاد.

پطرس اُ عيسى حاشا اكو

^{۶۶} مَوگِه اِي كِه پِطْرُسِ هَنُوزِيرِ، تِي مِئْسِرَا هَاد، يَكِي اَز كِنِيْزِي گِپْتَرِيْن كَاهِنِ هَم اُ اَنكا اُمُ ^{۶۷} وِ اُ پِطْرُسِ اَشْدِي كِه حِدِ تَش اُ خُوش گِرم شَدِكِه. اَن زَنَا وَدَغْتِ چَش شُ اَنَا كِه وِ اَشُگْت: «تُو هَم اَمْرَه عَيْسَايِ نَاصِرِي هَادِش.» ^{۶۸} وِلِي پِطْرُسِ حَاشا اَشِكِه وِ اَشُگْت: «نَادَانَام وِ نَاْفَهْمَام چِه گُتاش!» اِنَّا اَشُگْت وِ اُ طَرَفِ دَرِ دَالُو

چو. م لحظه‌وا خروس بُنگ اُشد. ۶۹ دَفیدو، چَش آن کنیزا اُ پطرس اُفته و اُ کِیبی که آنکا وایستدستادِت، اُشگت: «اُ مردا یکی از آنایاَه.» ۷۰ ولی پطرس دَفیدو حاشا اُشکه. کامی بعدته، کِیبی که آنکا وایستدستادِت، یک دَفیدو شُن پطرس گت: «شکی نی که تو هم یکی از آنایا هِس، آسی که مالِ جلیش.» ۷۱ ولی پطرس شُ خوش لعنت کِه و کسام شاخه و اُشگت: «اُ مردا که گتای، ناشناسام!» ۷۲ م لحظه‌وا، خروس دَفه دَوَم بُنگ اُشد. م موگوا پطرس حرفی عیسی شُیاد اُم که چینا شُ انا گتستاد: «گبل از اِکه خروس دو دَفه بُنگ هاد، تو سه دَفه اُ ما حاشا اکنیش.» پ دَلش پُربو و گریخ اُشکه.

۱۵

اُ عیسی تحویل پیلاتس اُت

۱ صبح وگه، کاهنی گپ معبد اُمزه شیخیا و معلمی تورات و همَه اعضاى شورای یهود اُمزیه شور اُشکه. آنایا اُ عیسی دست بَسته شُبو و شُن تحویل پیلاتس فرموندار رومی د. ۲ پیلاتس از عیسی اُشپرسی: «تو پادشاه یهودنیايش؟» عیسی جواب اُشد: «تو اینا اُتگت.» ۳ کاهنی گپ بُری تهمت شُن عیسی زاد. ۴ پیلاتس دَفیدو از عیسی اُشپرسی: «هیچ جوابی اُتی؟ بین چاد اُ تو تهمت رَئات!» ۵ ولی عیسی هیچ جوابی اُشند، اونا که پیلاتس تعجب اُشکه. ۶ پیلاتس رسم اُشاد که موگه عید پَسخ، یک زندانی وخواست مردم شُنسیه آزاد بکو. ۷ بین شورشینی که و جرم گتل تی یک شورش، تی زندان هادِت، یک مردی و اسم باراباس هاد. ۸ جماعت حَد پیلاتس اُندِت و از انا شُست که طبک رسم همیشگیش آسی آنایا اُنجوم هاد. ۹ پیلاتس از آنایا اُشپرسی: «نُئه پادشاه یهودنیا آسی شما آزاد بکنام؟» ۱۰ پیلاتس اُ حرفا وَاخاطر اُ اُشزاد که شدانست کاهنی گپ اُ عیسی از لی حسودی شُن تحویل انا دد. ۱۱ ولی کاهنی گپ اُ جماعت تحریک اُشکه تا از پیلاتس شُبهه و جی عیسی، اُ باراباس آسی آنایا آزاد بکو. ۱۲ پیلاتس دَفیدو از آنایا اُشپرسی: «پ خود مردی که شما اُ انا پادشاه یهودنیا اگئی، چه بکنام؟» ۱۳ آنایا دَفیدو کال اُشکه که: «لی صلیب اُشیکش!» ۱۴ پیلاتس از آنایا اُشپرسی: «آسی چه؟ م چه بدنی اُشکرد؟» ولی آنایا بلندته کال اُشکه که: «لی صلیب اُشیکش!» ۱۵ پ پیلاتس که شُست اُ جماعت راضی بکو، باراباسا آسی آنایا آزاد اُشکه و فرمو اُشد اُ عیسی سَلاق بَزنت و شُ تحویل د تا شُ صلیب کینت.

أ عیسیٰ رِشخاند اَکِنِت

^{۱۶} مِ موگوا سربازیا، اُ عیسیٰ شُن تی کاخ، یعنی کاخ فرموندار بو و همَه گروه سربازیا یکجا جمع شناکه. ^{۱۷} آنایا یک عباى بِنوُشی شُنبار عیسیٰ که و تاجی از خار نک شُکه و شُن لی سِر نه. ^{۱۸} مِ موگوا جلوو عیسیٰ خام اَدبَدِت و شوآگت: «سلام، آی پادشاه یهودنیا!» ^{۱۹} آنایا و یک داری شُن سِر عیسیٰ آزاد و تُف شُن لو اَبِست و، و رِشخاند اُ آنا تعظیم شوآکه. ^{۲۰} آنایا بعد از اِکه مسخرش شُکه، مِ عباى بِنوُشا شُنزبار دَر آتو و جُمَه ئی خوش شُنبار که. بعد شُبو تا شُ صلیب کِنِت.

أ صلیب بُدَه عیسیٰ

^{۲۱} سربازیا تی ره اُ مردی و اسم شَمعون شُدی که مالِ شهر قیروان هاد. آنا بای اسکندر و روفس هاد و از سِر زعی اَدام، سربازیا مجبور شُکه تا صلیب عیسیٰ پَبَه. ^{۲۲} آنایا اُ عیسیٰ، اُ جی و اسم جُلجُتا، که و معین جی جُمجُمَه، شُبو. ^{۲۳} مِ موگوا شرابی که مُر شُ تِک هاد، شُن عیسیٰ دَت وَاخه، ولی شانخه. ^{۲۴} آنایا اُ عیسیٰ شُن صلیب که و جُمَه یاش بین خوشو تکسیم شُکه، و گرعه شُبِست تَ بِنِت هرکه باید کدوم تکه و اسی.

^{۲۵} ساعت نُه صبح هاد که اُ عیسیٰ شُن صلیب که. ^{۲۶} لی تخصیرنامه اُ شُنوشتستاد: «پادشاه یهودنیا.» ^{۲۷} دوتا راهزن هم اُمَره عیسیٰ شُن صلیب که، یکی طرف راست عیسیٰ و یکیدو طرف چپش. ^{۲۸} پَ اپنا آن نوشتَه مکدَس انجوم بو که اَگه: «آنا خود خطاکاریا یکی حساب بو.» ^{۲۹} کسی که از آنکا رد اَبَدِت شُن عیسیٰ دُشمو اَد و سِرشو تَکون شوآد و شوآگت: «تو که تئِست معبدا خراب بَکِنش و سه راز از نو نک بَکِنش، ^{۳۰} اُ خوت نجات هاد و از صلیب زیر پدا!» ^{۳۱} هَمینا هم کاهنی گپ و معلمی تورات بین خوشو اُ عیسیٰ رِشخاند شوآکه و شوآگت: «اُ بَکیه نجات اُشد، اُشناشابه اُ خوش نجات هاد!» ^{۳۲} پهر مسیح موعود، پادشاه اسرائیل، الان از صلیب زیر بیاد تا بِنِم و ایمون بیارم.» آن دو نفر که خود عیسیٰ اُ صلیب بُدستادِت هم اُ عیسیٰ دُشمو شوآد.

مرگ عیسیٰ

^{۳۳} از ساعت دوازده پشین تا سه پشین، کُل مِ سرزمینا تاریک بو. ^{۳۴} ساعت سه پشین، عیسیٰ و صدای بلند کال اُشکه: «ایلوی، ایلوی، لَمَّا سَبَقْتَنی؟»

یعنی «خداى ما، خداى ما، اِسى چه ول اُتِکِردِستام؟»^{۳۵} مُشتى از کِيبى که آنکا وایستدِستادِ وختى اِنَا شُسُنُفت، شُگت: «بِبنى، اِ مَرْدَا اَلِیاس پیغامبر جار رَنا.»^{۳۶} یک نفر شُخیزِکِه، اَبْرِی شَنُو و شُ تى شراب تَرش بُد زادا، شُ سِرِ داری نَه و شُ جلوو دهن عیسی بو تِ واخه، و اَشُگت: «صبر بِکِنى، بَهر بِبِنِم الیاس ادا اُ انا از صلیب زیر بیارِ یا نَه؟»^{۳۷} عیسی وصدای بلند کال اَشِکِه و نفس آخُرَش اَشُگشى.^{۳۸} مِ موگوا پرده معبد از بَرَا تا زیر دو تِگِه بو.^{۳۹} وختى مِ افسر رومنا که روبرونِ عیسی وایستدِستاد، اُشدى انا اینا جو اُشد، اَشُگت: «واکعا اِ مَرْدَا پُسِ خدا هاد.»

^{۴۰} مُشتى از زینا هم از دور چَش شواکِه. بین انا یا مریم مَجْدَلِیَه، نَنَه یَعکوبِ کینِگِله و یوشا و اسم مریم، و سالومه هادِت. ^{۴۱} اِ زینا وختى که عیسی تى منطکِه جلیل هاد، شُرْدُمبالَه اِجِدِت و اُ انا خدمت شواکِه. بُرى از زینى دِگِه هم که اُمَرِه عیسی اُ شهر اورشلیم اُنْدِستادِت، آنکا هادِت.

دفن عیسی

^{۴۲} مِ رازا، رازِ 'تهیه' هاد که یهودنیا اُ خوشو اِسى عید آماده شواکِه، یعنی رازِ کَبَل از شنبه مکدَس. پِ موگِه شُوم ^{۴۳} یِک مردى و اسم یوسف که مالِ شهر رامه هاد، جراتِ اَشِکِه و حَدِ پِیلاُتُس چو و شُست که جسد عیسی شاد. یوسف یک عضو محترم از شورای یهود هاد و منتظر اُنْدَه پادشاهنِ خدا هاد. ^{۴۴} پِیلاُتُس وختى اَشُسُنُفت که عیسی و اِ زودى مُرده، تعجب اَشِکِه. پِ شُ مِ افسر رومنا جار زادا تا بِبِنِه عیسی مُرده یا نَه. ^{۴۵} وختى پِیلاُتُس از مِ افسر رومنا اَشُنُفت که عیسی مُرده، اجازه اُشد که جسد عیسی و اُ یوسف هادِت. ^{۴۶} یوسف هم یِک کفن کتونى اَشُخلى و جسد عیسی رو از صلیب شُ زیر اُتُو، تى کَفَن کتونى اَشُپِجى و داخل مکبَره اى که تى صخره اى تِراشِد بُدستاد، اَشَنَه. بعد سنگ گاتى لاح اُشد و شُ جلوو دَهَنَه مکبَره نَه. ^{۴۷} مریم مَجْدَلِیَه و مریم، نَنَه یوشا، شُدى که جسد عیسی واکُ شُنْد.

۱۶

زنده اَبْدَه عیسی

^۱ وختى رازِ شنبه مکدَس گذشت، مریم مَجْدَلِیَه، مریم نَنَه یَعکوب و سالومه، روغن عطرى شُخلى تا اُچت و اُ جسد عیسی عطر بَزِنِت. ^۲ پِ تى اولین رازِ

هفته، صبح شَفَك، موگه در اَنَدِه آفتو، زنيا اُ طرف مَكْبَرِه چِدَت. ۳ اَنایا شُن يه اَگَت: «كِه مِ سَنگِ گاتا اَسِي اَما از جلوو دَهَنَه مَكْبَرِه اُ لَرَد آزاد؟» ۴ وَخَتِي اُ مَكْبَرِه رَسِدَت، شُدِي اَن سَنگا كِه بُري گات هاد، از جلوو دَهَنَه مَكْبَرِه اُ لَرَد زَادَ بَد. ۵ وَخَتِي داخِلِ مَكْبَرِه چِدَت، اُ يَك جَوونِي شُدِي كِه طرف راست اَداسِتاد و عبايِي سفيد شُبار هاد. زنيا از دِدَه اَنَا بُري تِرَسِدَت. ۶ مِ جَوونا شُ اَنَايَا گَت: «مَتَرَسِي. شما اَزْدُم عيسايِ ناصري هي كِه شُن صليبِ كِه. اَنَا زَنده اَبِد؛ اِكا نِي. جِي كِه جَسْدُش شُنْدِستادا بِيَنِي. ۷ وِلي اُچِي وَا شَاگردِياش وَا پِطْرُسِ بَگائِي كِه اَنَا كَبَلِ از شما اُ مَنطَكِه جَليلِ اُچِه؛ اَنكا اُ اَنَا اَبِنِي، هَمونايِ كِه شُن شِما گِستاد.» ۸ پَب زِنيا دَر اَنِدَت و از مَكْبَرِه گِروختِ، چون لَرَزَه شُن جو اَفَنْدِستاد و حُشكشُو اَشْرادِستاد. اَنَايَا چِي شُن هِسكِه نِگَت، اَسِي كِه شوآتِرَسِي. ۹ وَخَتِي عيسايِ تِي اولين راز هفته صبح شَفَك زَنده اَبُو، اول اُ مَرِيَمِ مَجْدَلِيَه ظاهر بو، كِه از اَنَا هَفْتا دِيو شُدَر كِرْدِستاد. ۱۰ مَرِيَمِ چُو و شُ ياري عيسايِ كِه ماتام شُگِرْتِستاد و گِرِيخِ شوَاكِه، خَبَر اَشْد. ۱۱ وِلي اَنَايَا وَخَتِي شُشُفَت كِه عيسايِ زَنده اَبِد و مَرِيَمِ اُ اَنَا اَشْدِد، باور شُنِيكِه.

۱۲ بَعْدِ از اَنَا، عيسايِ وَ شَكَلِ و ظاهري دِگِه اُ دو نفر از اَنَايَا كِه اُ طرف يَك دِهِي اُچِدَت، ظاهر بو. ۱۳ اَن دوتا اَگِشِتَت و شُن بَكِيَه خَبَر دَ، وِلي حَرَفِ اَنَايَا هَم باور شُنِيكِه.

ماموريت گات

۱۴ بَعْدِ عيسايِ اُ اَن يازده شاگرد، در حالي كِه سِرِ سفره اَداسِتادِتِ ظاهر بو و اُ اَنَايَا وَخاطر بِي ايموني و سَنگدَلِيشو نِهَبِ اَشْد، اَسِي كِه حَرَفِ كِسِي كِه اُ اَنَا بَعْدِ از زَنده اَبُدَش شُدِستاد، باور شُنِكِرْدِستاد. ۱۵ عيسايِ شُ اَنَايَا گَت: «اُ كَلِ دُنيا اُچِي و خَبَرِ خَشِ پادشاهِنِ خدَا رو اُ هَمَه خَلايِكِ اَعلامِ بِكِنِي. ۱۶ هَرگِه ايمون بِيارِ و عُسَلِ تَعْمِيدِ بِيگِر، نَجَاتِ پيدا اَكُو. وِلي هَرگِه ايمون نِيارِ، مَحْكومِ اَبِه. ۱۷ و اُ نِشَوَنَه و مَعْجَزَه يَا اَمْرَه كِسِيَه كِه اُ ما ايمون شُهَه: اَنَايَا وَ اَسْمِ ما اُ دِيوِيَا از اَدامِيَا دَر اَكِنَتِ و اُ زابِنِي تازِه حَرَفِ اَرِنَت. ۱۸ اَنَايَا اُ ماريَا وَ دَسْتِياشُو اِكِرَت، اَگِه زَهْرِ كُشَنَدَه هَم واخوَرَت، چِي شُن نايِه، دَسْتِياشُو لِي مَرِيضِيَا اَنِسِتِ و اَن مَرِيضِيَا شِفا اِكِرَت.»

۱۹ پَب خدَاوند عيسايِ بَعْدِ از اِكِه اُ حَرَفِيَه وَا شُ اَنَايَا زَاد، اُ اَسْمُو بَرَا بَرْدَ بو و اُ دَسْتِ راست خدَا شَسْت. ۲۰ پَب شَاگردِيا چِدَتِ و مَجَا تَعْلِيمِ شوَاد، خدَاوند

أمره أنايا گر شکه و خود معجزه و نیشونه ئی که شاگردیا أنجوم شواد، پیغوم
أنايا تائید شکه.

